Súd:	Okresný súd Prievidza
Spisová značka:	23C/20/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu:	3824201249
Dátum vydania rozhodnutia:	07. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Monika Sitáriková
ECLI:	ECLI:SK:OSPD:2025:3824201249.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Monikou Sitárikovou v spore žalobcov: X/XXXXXXXX A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. C. D. XXX, 2/mal. E. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. C. D. XXX, zákonné zastúpená matkou – žalobkyňou 1/, X/XXXXX A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXXX/XX, F., X/XXX A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXXX/XX, F., všetci žalobcovia právne zastúpení: JUDr. Martin Kákoš, advokát z Topoľčian, Bernolákova 1546/32, proti žalovaným: X/XXXXXXXX G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. I. D. XXX, J. K. J., 2/KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, IČO:00 585 441, Štefanovičova 4, Bratislava, o ochrane osobnosti, o náhradu nemajetkovej ujmy, takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaní 1/ a 2/ s ú p o v i n n í zaplatiť žalobkyni 1/ sumu 35000,- eur, a to do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu poskytnutého plnenia povinnosť druhého žalovaného.
II. Žalovaní 1/ a 2/ s ú p o v i n n í zaplatiť žalobkyni 2/ sumu 45000,- eur, a to do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu poskytnutého plnenia povinnosť druhého žalovaného.
III. Žalovaní 1/ a 2/ s ú p o v i n n í zaplatiť žalobcovi 3/ sumu 5000,- eur, a to do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu poskytnutého plnenia povinnosť druhého žalovaného.
IV. Žalovaní 1/ a 2/ s ú p o v i n n í zaplatiť žalobkyni 4/ sumu 5000,- eur, a to do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu poskytnutého plnenia povinnosť druhého žalovaného.
V. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a.
VI. Žalovaní 1/ a 2/ s ú p o v i n n í zaplatiť žalobcom 1/ až 4/ trovy konania v celom rozsahu s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu poskytnutého plnenia povinnosť druhého žalovaného, a to v lehote 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia o výške náhrady trov konania, pričom o výške tejto náhrady bude po právoplatnosti tohto rozsudku rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobcovia 1/ až 4/ sa žalobou podanou domáhali, aby súd zaviazal žalovaného 1/ a žalovaného 2/ k povinnosti zaplatiť žalobkyni 1/ náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 90000,- eur, žalobkyni 2/ náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 100000,- eur, žalobcovi 3/ náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 20000,- eur a žalobkyni 4/ náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 20000,- eur, s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu poskytnutého plnenia povinnosť druhého žalovaného. Zároveň si žalobcovia uplatnili voči žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania. Podanú žalobu žalobcovia odôvodnili tým, že žalovaný 1/ bol rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 16.1.2023 pod sp. zn. 6T/49/2022, v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 7.6.2023 pod sp.

zn. 23To/23/2023-366, uznaný vinným zo spáchania prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a), odsek 4 Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h/ Trestného zákona na skutkovom základe, že: dňa XX.X.XXXX v čase približne o 07.50 hod. na ceste č. L. v obci J. K. J., časť H. I. viedol po predchádzajúcom požití alkoholu osobné motorové vozidlo zn. AUDI A4 Avant, ev. č. J. v smere od J. K. J. M. M. rýchlosťou najmenej 120 km/h, pričom v uvedenom úseku je maximálna dovolená rýchlosť 70 km/h a plne sa nevenoval vedeniu vozidla, nesledoval situáciu v cestnej premávke, nejazdil vo svojom jazdnom pruhu vpravo pri pravom okraji vozovky, neprispôsobil rýchlosť jazdy svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla, stavu a povahe vozovky a prešiel s vedeným vozidlom pri prejazde po nadjazde nad rýchlostnou cestou R2 v mierne pravotočivej zákrute do protismernej časti vozovky, kde v opačnom smere viedol poškodený F. A. osobné motorové vozidlo zn. Škoda Octavia, ev. č. F., následkom čoho došlo k zrážke ľavej prednej časti vozidla zn. AUDI A4 Avant, ktoré po zrážke narazilo do zvodidiel a zostalo stáť za vozidlom zn. Škoda Octavia, ktoré po uvedenej zrážke odhodilo do zvodidiel vpravo a zostalo stáť opreté o zvodidlá, v dôsledku ktorej zrážky poškodený F. A. utrpel traumaticko-hemoragický šok pre poranenia viacerých životne dôležitých orgánov a anatomických systémov, ktoré boli nezlučiteľné so životom a na mieste nehody im podľahol, pričom obvinený dychovú skúšku na prítomnosť alkoholu vykonal bezprostredne po nehode dňa 12.3.2022 o 08:22 hod. s pozitívnym výsledkom 0,77 mg/l alkoholu v dychu a opakovanú dychovú skúšku dňa XX.XX.XXXX o 08:43 hod. s pozitívnym výsledkom 0,64 mg/l alkoholu v dychu, čím porušil ustanovenie § 4 odsek 1 písmeno c), odsek 2 písmeno d), § 9 odsek 1 a § 16 odsek 1, odsek 5 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov. Uvedené súdne rozhodnutie preukazuje, že neb. F. A. podľahol zraneniam, ktoré utrpel pri dopravnej nehode dňa XX.XX.XXXX, ktorú zavinil žalovaný 1/ ako vodič a zároveň vlastník a prevádzkovateľ motorového vozidla AUDI A4 Avant, ev. č. J.. Žalovaný 1/ mal v čase predmetnej nehody uzavreté povinné zmluvné poistenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla ev. č. J. so žalovaným 2/ a poistný vzťah v čase dopravnej nehody trval. Následkom smrti manžela žalobkyne 1/ došlo k vážnemu zásahu do psychickej a morálnej integrity jej osobnosti, čím boli zásadne narušené jej osobnostné práva chránené § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka, konkrétne právo na súkromie, ktorého súčasťou je aj rodinný život zahŕňajúci právo fyzickej osoby vytvárať, udržiavať a rozvíjať vzájomné vzťahy a v ich rámci uplatňovať vlastnú osobnosť. Zásah do života žalobkyne 1/ ako pozostalej manželky je v tomto prípade trvalý, neodstrániteľný. Žalobkyňa 1/ v dôsledku straty svojho manžela utrpela psychickú traumu, znížila sa jej životná úroveň, stratila manžela, ktorý sa v prevažnej miere staral o príjem do domácnosti, a bol jej nenahraditeľnou oporou v každej životnej situácií. Jej život sa stratou manžela a otca jej novonarodeného dieťaťa zásadne zmenil, došlo k zhoršeniu materiálnej a sociálnej situácie ich mladej rodiny, ktorú tvoril nebohý manžel s manželkou a ich maloletou 3 mesačnou dcérkou E. A. – žalobkyňou 2/. Žalobkyňa 1/ je aktuálne poberateľkou rodičovského príspevku v sume 405,20 eur, ktorým jej štát prispieva na zabezpečenie riadnej starostlivosti o dieťa do troch rokov veku – žalobkyňu 2/ a po smrti manžela poberá vdovský dôchodok v sume 267,50 eur K jej rukám je tiež aktuálne vyplácaný sirotský dôchodok dcéry, mal. žalobkyne 2/ v sume 178,30 eur. Žalobkyňa 1/ utrpela smrťou manžela objektívne veľmi ťažkú citovú, psychickú a osobnostnú ujmu vo forme šoku a smútku zo straty blízkej osoby. V tejto situácii vyhľadala pomoc vo forme smútkového poradenstva v Centre pre rodinu v F. (N. XX, XXX XX F.) u H. B. D., ktorá v správe zo dňa 25.09.2023 potvrdila, že menovaná navštevovala ich smútkové poradenstvo od 4.4.2022, smrť manžela jej spôsobila extrémny zásah do života, dosiaľ existujúce istoty sa z jej života náhle vytratili, jej svet sa smrťou najbližšej osoby, ktorú pre ňu predstavoval nebohý manžel, nečakane a navždy zmenili. Problémy objavujúce sa po tragickej udalosti menovanej sa objavili a sú naďalej prítomné na úrovni somatickej (bolesť žalúdka, bolesť brucha, tlak na hrudníku, problémy s dýchaním, svalová slabosť, únava, búšenie srdca), na úrovni emocionálnej (smútok, zlosť a hnev, úzkosť a strach, osamelosť, vyčerpanie, bezmocnosť, šok) a na kognitívnej úrovni (zmätok, poruchy pozornosti a pamäti). Na základe odporúčania od smútkového poradenstva, žalobkyňa v 1/ rade ventilovala svoje pocity aj prostredníctvom denníka, z ktorého časť žalobkyňa 1/ prikladá. Z jeho obsahu vyplýva intenzita jej vzťahu s manželom, duševné útrapy s ktorými zápasí v dôsledku jeho straty, prežívaná bolesť a smútok. Táto tragická udalosť, jej okolnosti a následky otriasli nielen jej blízkym okolím, ale zarezonovali aj v širšom spoločenskom okruhu, čo preukazuje aj skutočnosť, že rozhovor so žalobkyňou 1/ bol uverejnený vo viacerých médiách, okrem iných aj v novinovom článku celoštátneho mienkotvorného denníka SME. K usmrteniu manžela žalobkyne 1/ došlo iba po ôsmich mesiacoch od uzavretia ich manželstva, kedy spolu prežívali tie najkrajšie a najšťastnejšie chvíle svoju života a spoločne vychovávali v tom čase iba 3 mesačnú dcérku –žalobkyňu 2/. Žalobkyňa 1/ stratou svojho milovaného manžela v prvom roku ich manželstva plného lásky a šťastia z novonarodeného dieťaťa utrpela ohromne bolestivý zásah do jej súkromného života, ktorá bolesť je jej každodennou súčasťou života. Nebohý manžel bol v najlepšom produktívnom veku 29 rokov, rovnako ako žalobkyňa v 1/ rade, a

teda mali celý spoločný život iba pred sebou. Stratila manžela, s ktorým si budovali spoločnú budúcnosť a otca pre svoju dcéru, človeka, ktorý jej bol oporou. Život sa jej zhoršil nielen v citovej, ale aj ekonomickej oblasti, lebo manžel bol počas jej materskej dovolenky hlavným živiteľ rodiny, a všetky jej potreby a potreby maloletej dcéry musí zabezpečovať sama. Nenaplnili sa jej očakávania spoločného rodinného života. Pozostalá maloletá žalobkyňa 2/, v dôsledku tejto tragickej udalosti nikdy nebude môcť prežívať osobnú prítomnosť svojho otca, svoj vzťah k nemu nebude môcť rozvíjať. Svojho otca bude poznať iba z fotografií a z rozprávania pozostalých. Aj keď v čase smrti otca mala maloletá žalobkyňa 2/ iba 3 mesiace, a okolnosti tejto tragédie vzhľadom na svoj vek nemohla vnímať, nepochybne sa však jeho smrť dotýka maloletej žalobkyne 2/ každodennom živote. Týmto neoprávneným zásahom do jej života prišla o živiteľa a o milujúceho otca, ktorý jej zo všetkých svojich síl chcel zabezpečiť krásne detstvo a život, v ktorom by jej bol oporou a zdrojom šťastia a lásky tak, ako to od neho zažívala jeho manželka, keď jej každý deň dával najavo, že ju ľúbi a že pri ňom sa ničoho nemusím báť. Maloletá prišla o svojho otca, teda aj o právo na rodinný život s ním, pričom tento stav je už nezvratný. Ani do budúcna sa nebude môcť spoľahnúť na pomoc a podporu svojho otca. Nebude s ním môcť mať citovú väzbu, ani s ním prežívať radosti a starosti spojené so svojím životom. Z uvedeného je zjavné, že u pozostalej manželky - žalobkyne 1/ a pozostalej maloletej dcéry - žalobkyne 2/ došlo k hrubému zásahu do práva na ochranu ich osobnosti, konkrétne do ich práva na rodinný život, práva na spolužitie so zomrelým manželom a otcom, a práva na vytváranie a rozvíjanie rodinných vzťahov, a to veľmi intenzívnym spôsobom. Strata milovanej a milujúcej osoby nie je žiadnou materiálnou ani nemateriálnou formou reparovateľná. V prípade tejto mladej rodiny má strata ich živiteľa a hlavy mladej rodiny následky, s ktorými sa jej členovia nevyrovnajú celý život, o to viac, že nebohý F. A. žiadnym spôsobom neprispel k vzniku dopravnej nehody, pri ktorej prišiel o život. Nebohý F. A. bol mimoriadne šikovný, pracovitý a dobrosrdečný mladý muž, ktorý ako živiteľ mladej rodiny bol pre jej členov oporou a prameňom šťastia, lásky a bezpečia. Od roku 2016 do roku 2021 vykonával podnikateľskú činnosť na základe živnostenského oprávnenia pod obchodným menom F. A., IČO: 50 573 977 s predmetom podnikania: Údržba motorových vozidiel bez zásahu do motorickej časti vozidla a Výroba a opracovanie jednoduchých výrobkov z kovu. V roku 2020 založil jednoosobovú obchodnú spoločnosť TOM Group s. r. o., IČO: 52 969 797 s rovnakým predmetom činnosti, ktorá po roku svojej existencie už dosiahla výnosy z hospodárskej činnosti vo výške 29.214,05 eur. Krátko pred tragickou nehodou bolo žalobkyňa 1/ so svojim manželom u architekta projektovej kancelárie Lamikra, s.r.o., kedy si finálne vybrali projekt domu, ktorý si plánovali postaviť, na ktorého výstavbu už manžel zhromažďoval stavebný materiál. F. A. sa nesmierne tešil, ako si začnú ich vlastný dom stavať, hovoril, že im ho postaví vlastnými rukami spolu s kamarátmi a rodinou. Toto všetko sa však v jedinom okamihu dňa 12.3.2022 stalo minulosťou bez možnosti pokračovania. Ako vyplýva aj z dokazovania vykonaného v trestnom konaní, najmä zo znaleckého posudku znalca z odboru dopravy, nebohý F. A. ničím nepochybil a na vzniku dopravnej nehody a jej následkoch nemal žiadnu spoluvinu. Nesadol si za volant pod vplyvom alkoholu, nešiel nepovolanou rýchlosťou a neporušil žiadne pravidlo cestnej premávky. Šiel v to ráno za prácou, za plánmi ktoré chcel realizovať pre svoju rodinu, žalobkyňu 1/ a 2/. Žalobkyňa 1/ si v trestnom konaní uplatnila nárok na náhradu škody majetkovej, ako aj na náhradu nemajetkovej ujmy na práve na spoločný rodinný život spôsobenej jej stratou manžela a jej dcére E. stratou otca, s ktorým nárokom bola odkázaná na civilný proces. Žalovaný 1/ pred vynesením uvedeného rozsudku poukázal na účet žalobkyne 1/ sumu 5000,- eur, o ktorej platbe sa pred súdom vyjadril, že táto má pokrývať jej hotové výdavky. Následne dňa 19.4.2023 žalovaný 1/ poukázal na jej účet ešte sumu 10000,- eur. Žiadna náhrada nemajetkovej ujmy však pozostalej manželke a dcére žiadnym spôsobom milovaného manžela a milujúceho otca nemôže nikdy nahradiť, ani kompenzovať ich ujmu v majetkovej sfére. Primeraná náhrada nemajetkovej ujmy však môže aspoň zmierniť nepriaznivý následok neoprávneného zásahu do ich práv. Vzhľadom na závažnosť vzniknutej ujmy a okolnosti, za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnosti pozostalej manželky a pozostalej dcéry došlo, v súlade s požiadavkou spravodlivosti, ako aj vývoj inflácie, považujeme za opodstatnenú výšku náhrady nemajetkovej ujmy v sume 100.000,- eur v prípade nároku pozostalej manželky a rovnako v sume 100.000,- eur v prípade nároku pozostalej maloletej dcéry. Výšku tohto nároku možno považovať za primeranú aj s ohľadom na priznanie nárokov v obdobných veciach. Nakoľko žalovaný 1/ uhradil na účet žalobkyne v 1/ rade titulom náhrady škody dňa 19.4.2023 sumu 10000,- eur, o túto sumu žalobkyňa 1/ znižuje uplatňovaný nárok na náhradu nemajetkovej ujmy na sumu 90.000,-eur. Vzhľadom na uvedené žalobkyňa v 1/ rade uplatňuje voči žalovaným v 1/ a 2/ rade nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 90.000,- eur a ako zákonný zástupca žalobkyne 2/ rade uplatňuje nárok na náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej žalobkyni 2/ rade vo výške 100.000,- eur. Žalobcovia 3/ a 4/ rade boli citovo naviazaní na svojho syna, s ktorým mali veľmi hlboký vzťah a sociálne väzby. Vzťahy medzi pozostalými rodičmi a ich synom boli hlboké, založené na láske, vzájomnej dôvere, prežívané veľmi intenzívne čo do bežných starostí i radostí každodenného

života. Bol ich dieťaťom, ktoré bezhranične milovali a žili s ním v spoločnej domácnosti až doby, než sa odsťahoval k svojej manželke do obce B. C.. Aj po odsťahovaní syna F. od nich, boli so svojim synom v intenzívnom, takmer dennodennom kontakte a pravidle sa navštevovali. F. im aj potom stále pomáhal vo všetkom čo potrebovali. Zrekonštruoval im všetky izby v ich rodinnom dome, povymieňal okná na ich dome za nové, postavil im altánok v záhrade, pričom ešte zostalo mnoho práce, čo im plánoval vypomôcť a porobiť na dome, na čo všetko si teraz musia volať a platiť majstrov. O veľa vecí syna ani nemuseli žiadať, nakoľko sa on sám postaral o to, aby im pomohol. Napríklad kúrenie na zimu, keďže vo svojom rodinnom dome kúria drevom, tak bez toho, aby synovi museli niečo hovoriť, on sa sám ohlásil, že im príde drevo, ktoré im na zimu zabezpečil a podobne. Aj na rezanie tohto dreva zabezpečil pre nich brigádu a za deň všetko spolu so svojimi kamarátmi porobili, aj poupratovali. Staral sa o nich, myslel dopredu na ich potreby aj bez toho, aby ho o to museli výslovne žiadať, a bol im vždy maximálne nápomocný. Čo potrebovali, všetko im svojim úsilím a prácou chcel a vedel zabezpečiť. Súčasťou práva na súkromie a rodinný život je i právo na spolužitie s inými členmi rodiny. Ujmu, ktorú žalobcovia v 3/ a 4/ rade, ako rodičia, stratou svojho syna utrpeli, by z objektívneho hľadiska každá osoba považovala za ťažkú a nenapraviteľnú ujmu. V dôsledku neoprávneného zásahu spôsobeného žalovaným v 1/ rade došlo v danom prípade k násilnému pretrhnutiu rodinných a citových väzieb vyplývajúcich predovšetkým z intenzity ich vzťahu so svojim synom. Táto intenzita je daná už tým, že pozostalí rodičia okrem psychickej bolesti, ktorá v prípade straty veľmi blízkeho človeka je vnímaná ako neznesiteľná, fyzicky obmedzujúca aktivity pozostalých, sú zasiahnutí stratou blízkej osoby, ktorej nezastupiteľným poslaním bolo upevňovanie a pozitívne rozvíjanie citových vzťahov rodinnej spolupatričnosti, odovzdávanie lásky i výchovného poslania. Nepostačuje iba morálne zadosťučinenie, ale je treba rodičom poskytnúť aj náhradu nemajetkovej ujmu v peniazoch, ktorej cieľom je aspoň čiastočné zmiernenie utrpenej ujmy berúc do úvahy najmä to, že navrátenie do pôvodného stavu nie je možné. Za primeranú a dôvodnú možno považovať výšku náhrady ich nemajetkovej ujmy v sume 20.000,- eur. Výšku tohto nároku možno považovať za primeranú aj s ohľadom na priznanie nárokov v obdobných veciach. Žalobcovia pred podaním žaloby prostredníctvom právneho zástupcu Predsúdnou výzvou zo dňa 16.1.2024, zaslanej žalovanému 1/ na vedomie, uplatnili predmetné nároky u žalovanej 2/, ktorá im v odpovedi zo dňa 23.1.2024 oznámila, že poisťovňa tento nárok vysporiada až na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu.

2. Žalovaný 1/ vo vyjadrení uviedol, si je plne vedomý následkov svojho protiprávneho konania. V tomto smere žalovaný 1/ emočné, citové a rodinné väzby nespochybňuje. Žalovaný 1/ bol v deň incidentu v rozrušení v dôsledku hádky s jeho vtedajšou priateľkou, ktorá incidentu predchádzala. V takomto citovom rozpoložení sadol do auta, neuvedomujúc si následky svojho konania, nesprávne vyhodnotil situáciu ohľadne schopnosti viesť v tomto stave motorové vozidlo a v zlom citovom rozpoložení bezhlavo v hneve po predchádzajúcej hádke sadol do auta a vydal sa na cestu preč. Žalovaný 1/ si je plne vedomý, čo svojím nerozvážnym konaním spôsobil a svoj skutok bude ľutovať do konca života. Niet dňa, aby na danú tragickú udalosť v ľútosti nemyslel. Po tejto tragickej udalosti aj u žalovaného nastali psychické problémy, ktoré vyústili do viacerých suicidiálnych pokusov. Musel navštevovať ambulanciu psychológa O. O., ktorú navštevoval v období od 3/2022 do 3/2023 (na náleze č. 990312/336224 doktorky O. O. je chyba v písaní, kde je uvedené, že žalovaný 1/ navštevoval ambulanciu v období do 03/2024) a ambulanciu psychiatra H. G., pretože uvedená tragédia bola a stále je pre neho obrovský šok s ktorým sa nikdy nevyrovná. Z uvedeného lekárskeho nálezu vyplýva, že žalovaný 1/ z udalosti, ktorá sa udiala dodnes pociťuje pocity viny, výčitky a obavy. Postupne sa u neho prejavovali depresívne stavy, socialno fobické prejavy, začal sa vyhýbať kontaktu s ľuďmi, čo ho obmedzovalo v bežnom živote. Počas sedení nezvládal psychicky uniesť vinu za spôsobenú situáciu a viac krát premýšľal o samovražde. Žalovaný 1/ je podľa lekárskeho nálezu emočne nestabilný, má úzkostné prejavy a depresívne myslenie. Dodnes máva nočné mory a suicidálne sklony. Nikdy predtým psychológa ani psychiatra nenavštevoval, ani nebral v tomto smere žiadne lieky, avšak to sa po tejto tragickej udalosti zmenilo. Jeho život sa zmenil rovnako ako žalobcom 1/ až 4/ a už nič nie je ako pred uvedenou nehodou. Uvádza tiež, že celú vzniknutú situáciu ťažko zvláda a veľmi ťažko hľadá akékoľvek slová na ospravedlnenie toho, čo spôsobil. Za dôležité tiež považuje žalovaný 1/ uviesť to, že išlo o jeho prvý exces v živote, nebol doposiaľ súdne trestaný a viedol pred uvedenou tragédiou naozaj riadny a usporiadaný život, ktorý sa mu vzniknutou situáciou prevrátil hore nohami a aj po odpykaní si trestu už nič nebude ako predtým. Doposiaľ sa mu nič podobné nestalo, jazdil vždy zodpovedne a uvedomuje si, že celé je to spôsobené jeho vinou a nerozvážnosťou, ktorú úprimne ľutuje. Žalovaný 1/ sa ku skutku riadne priznal, a to tak že urobil vyhlásenie pred súdom o jeho vine, prijal trest s pokorou a súčasne si svoj trest odpykáva vo výkone. Dokonca sa pred súdom vyjadril, „Keby som mohol, radšej by so zomrel ja“. Žalovaný 1/ v rámci svojich možností sa snažil zmierniť aspoň čiastočne bolesť, ktorú spôsobil, a poslal všetky svoje peniaze (nasporené počas jeho života) a peniaze

nasporené jeho rodičmi spolu vo výške 15000,- eur (5.000 eur dňa 14.01.2023 a 10.000 eur, z dňa 19.04.2023) na účet žalobkyne v 1) rade, ktorá mala aspoň čiastočne nahradiť stratu, čím prejavil vôľu nahradiť v čo najvyššej možnej miere škodu, ktorú spôsobil. Keby mohol a mal viac financií, poskytol by ich, no uvedená suma bola všetko, čo s rodinou dokázali našetriť a momentálne ani nemá možnosť našetriť viac. Čo sa týka tvrdení žalobcov 3/ a 4/, pri určení intenzity zásahu do práv žalobcov 3/ a 4/, žalovaný 1/ plne súhlasí, že ide o smrť syna a trpia nesmiernou bolesťou, no v danom prípade navrhuje, aby súd prihliadol na to, že nebohý už mal založenú samostatnú domácnosť a rodinu, žijúc oddelene od rodiny jeho rodičov. Tiež si nemožno nevšimnúť že žiadny zo žalobcov 3/ a 4/ rade nevyhľadali po danej udalosti odbornú pomoc, z čoho bolo možné prijať záver o nižšej intenzite daného zásahu než je to u žalobkyne 1/. Žalovaný 1/ si uvedomuje, že strata syna ich musela hlboko zasiahnuť, avšak nestotožňuje sa s výškou požadovanej náhrady nemajetkovej ujmy s poukazom na ich silné rodinné a citové väzby, nakoľko nebohý už nežil so žalobcami 3/ a 4/ v jednej domácnosti a rovnako neboli od neho ani finančne či sociálne závislí, nakoľko sa jedná o dvoch ľudí samostatne sa schopných zaopatriť. Čo sa týka výšky požadovanej náhrady nemajetkovej ujmy žalovaný v 1) rade s výškou požadovanej nemajetkovej ujmy nesúhlasí. Priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch zákon zveruje na voľnú úvahu súdu. Ten musí hodnotiť tak jednotlivé okolnosti, ako aj celkovú povahu konkrétneho prípadu; určiť konkrétne pravidlá hodnotenia je takmer nemožné vzhľadom na rozdielnosť toho - ktorého konkrétneho prípadu a vzhľadom na povahu osobnostného práva, ktorého ochrany sa fyzická osoba domáha. Výšku peňažného zadosťučinenia súd určuje na základe voľnej úvahy, ktorá však nemôže byť svojvôľou a pri rozhodovaní o náhrade nemajetkovej ujmy podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka musí mať preukázané, že sú tu okolnosti preukazujúce, že v konkrétnom prípade nestačí zadosťučinenie podľa ustanovenia § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a to najmä z hľadiska intenzity, trvania a rozsahu nepriaznivých následkov vzniknutých žalobcom. Súdy niekoľkokrát konštatovali, že náhrada imateriálnej ujmy v peniazoch nie je náhradou za život, ale slúži len na zmiernenie následkov vzniknutej ujmy, pričom pri stanovení jej výšky je smerodajných niekoľko faktorov, a to či bol žalovaný pôvodcom takéhoto zásahu, či k zásahu do práv došlo úmyselne alebo z nedbanlivosti tak ako aj to, ako bol žalobca uspokojený v trestnom konaní. Je nepochybné, že žiadna suma, priznaná súdom, nie je dostatočná vzhľadom na spôsobenú ujmu ani na to, aby nahradila život človeka. Tento inštitút si kladie za cieľ túto ujmu zmierniť, a to najmä v prípadoch, kedy navrátenie do pôvodného stavu neprichádza do úvahy. Výšku náhrady nemajetkovej ujmy možno určiť, a to spôsobom, ktorý uvádza zákon. Vždy s prihliadnutím na individuálne okolnosti charakterizujúce závažnosť vzniknutej ujmy a na jedinečnú povahu okolností, za ktorých k porušeniu práva došlo. Z judikatúry súdov Českej republiky je zrejmé, že súdy pri rozhodovaní musia zohľadniť viaceré okolnosti tak na strane pozostalých, ako aj na strane vinníka. Na strane pozostalých je dôležité to, akú intenzitu mal ich vzťah s usmrtenými, vek usmrteného a pozostalých, existenčná závislosť pozostalých na usmrtených. Dôležitou skutočnosťou je taktiež satisfakcia (napr. ospravedlnenie vinníka alebo jeho potrestanie). Je na mieste predpokladať, že rodinné vzťahy, ktoré sú mimoriadne blízke a kvalitné sú dôvodom pre zvýšenie náhrady. Naopak, rodinné vzťahy, ktoré majú slabšie ako obvyklé väzby sú dôvodom pre úvahy o nižšej náhrade. Na strane vinníka je dôležité to, aký postoj z udalosti zaujal, ako táto udalosť zasiahla do jeho duševnej sféry, aká bola forma a miera jeho zavinenia ako aj aké sú jeho majetkové pomery (tie sa posudzujú iba preto, aby výšky náhrady nebola spôsobilá privodiť ekonomickú likvidáciu vinníka). Pri posudzovaní výšky náhrady nemateriálnej ujmy v peniazoch súd teda musí diferencovať medzi väzbami každého zo žalobcov vo vzťahu ku usmrtenému. Pri úmrtí nemôže žiadne zadosťučinenie odčiniť vzniknutú ujmu, pričom treba prihliadať ku všetkým okolnostiam danej veci i k tomu, že hľadisko primeranosti sa vzťahuje aj k výške náhrady, ktorej zmyslom je vyvážiť, prípadne zmierniť nemajetkovú ujmu. Súd musí prihliadať aj na satisfakčný význam toho, že žalovaný 1/ bol odsúdený aj v rámci trestného konania. Výška náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch však nemá byť ocenením hodnoty ľudského života, pretože tento má nevyčísliteľnú hodnotu, ale jej cieľom je len určitá satisfakcia za spôsobený zásah do súkromného a rodinného života. Nemôže teda na strane žiadateľa slúžiť na neprípustné obohacovanie a na druhej strane mať likvidačný charakter voči tomu, kto je na zaplatenie nemajetkovej ujmy zaviazaný. Z toho vyplýva, že pri určení výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, súd musí prihliadať aj na majetkové pomery žalovaného. Súd by mal tiež pri posudzovaní výšky nemajetkovej ujmy brať do úvahy vek, príjmové a majetkové pomery žalovaného 1/, pričom žalovaný 1/ je pomerne mladý človek, ktorý mal v čase nehody 23 rokov, nemá žiaden príjem, nakoľko sa nachádza vo výkone trestu a nemá možnosť zamestnať sa. Všetky peniaze čo mal, odovzdal žalobkyni 1/. Priznanie nemajetkovej ujmy v požadovanej výške spolu 230000 eur, preto považuje za enormne vysoké, ktorým by súd fakticky znemožnil žalovanému 1/ ďalší život, nakoľko v dôsledku exekúcie, ktorá ako logický dôsledok takéhoto rozhodnutia nastane, nebude môcť podnikať a ani sa riadne zamestnať. Žalovaný 1/ bol za spáchaný trestný čin riadne a právoplatne odsúdený a momentálne si odpykáva svoj

trest vo výkone trestu odňatia slobody. Uvedené odsúdenie vyjadruje mieru odsúdenia žalovaného 1/ spoločnosťou a rovnako poskytuje žalobcom 1/ až 4/ zadosťučinenie. Okolnosti týkajúce sa vykonania daného skutku už boli zohľadnené v trestnom konaní a vyústili v trest odňatia slobody a v doživotný zákaz viesť motorové vozidlá. Požadovaná výška nemajetkovej ujmy spolu vo výške 230000,- eur je zjavne likvidačného charakteru. Žalovaný 1/ je osoba bez príjmu, v súčasnosti vo výkone trestu odňatia slobody s doživotným zákazom viesť motorové vozidlá a nemá možnosť nielen v súčasnosti ale ani v budúcnosti uhradiť sumu 230.000,- eur žalobcom 1/ až 4/. Takúto sumu nikdy vo svojom živote nezarobí a ani nemá žiaden majetok, ktorého predajom by mohol uspokojiť žalobcov 1/ až 4/. Žalovaný 1/ navrhuje, aby súd prihliadol na skutočnosť, že svoje konanie náležite viac krát oľutoval a snažil sa svoje konanie čiastočne zahojiť finančným zadosťučinením vo výške 15000,- eur, ktorá suma predstavovala celý jeho majetok. Pri priznaní tak vysokej sumy odškodnenia, aká by potenciálne mohla byť priznaná v danom prípade, musí byť zohľadnená zásada primeranosti. Výsledok súdneho konania v danej vecí by nemal byť príčinou vzniku ďalšej osobnej tragédie a nemal by mať ruinujúci charakter. Žalovaný ak by mohol vrátiť čas, určite by to urobil. Ukladať mu povinnosť uhradiť sumu 230000,- eur, je neprimerané jeho osobnej situácii a pomerom a je de facto ďalšou osobnou tragédiou. Po vykonaní trestu, ak sa aj podarí žalovanému 1/ so záznamom v registri trestov a bez oprávnenia viesť vozidlo zamestnať sa, nie je reálne očakávať že by ako bežný občan mohol vo svojom živote čo i len v hrubom zarobiť sumu priznaných nárokov. Uvedená požiadavka má jednoznačne likvidačný charakter a preto v tomto kontexte dané súdne rozhodnutie odporuje zásade spravodlivosti, a je de facto ďalším doživotným trestom. Zjavnú neprimeranosť požadovanej výšky nemajetkovej ujmy preukazujú i rozhodnutia okresných a krajských súdov v obdobných prípadoch, kedy následkom dopravnej nehody bola smrť, a pozostalí si uplatňovali nároky na nemajetkovú ujmu v peniazoch. Princíp spravodlivého súdneho konania obsahujúci aj princíp právnej istoty svedčí záveru, že v obdobných veciach by malo byť rozhodované obdobne tak, aby súdne konanie a jeho výsledok bol vypočítateľný a predvídateľný. Vzhľadom na judikatúru, žalovaný 1/ nepovažuje výšku nároku nemajetkovej ujmy požadovanú zo strany žalobcov 1/ až 4/ za primeranú a v prípade tak vysokej sumy odškodnenia, aká by potenciálne mohla byť priznaná v danom prípade, musí byť zohľadnená zásada primeranosti. Celkovú požadovanú výšku náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch považuje žalovaný 1/ za vysoko predimenzovanú, vôbec nenapĺňajúcu elementárnu funkciu inštitútu náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, ale skôr hraničiacu s inštitútom bezdôvodného obohatenia. Priznaná náhrada musí spĺňať požiadavku primeranosti vzniknutej ujmy v osobnostných právach žalobcov, inak by došlo k spôsobeniu ďalšej ujmy na ich strane. Je zrejmé, že žiadna suma, priznaná súdom, nie je dostatočná vzhľadom na spôsobenú ujmu ani na to, aby nahradila život človeka, avšak nemožno ani zo strany žalovaného požadovať tak neprimeranú sumu nemajetkovej ujmy, ako navrhujú žalobcovia v žalobnom petite. Pre žalovaného 1/ ide rovnako o tragédiu obrovských rozmerov, ktorá otriasla jeho životom a hodnotami od základov. Po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody má v úmysle viesť riadny život a začleniť sa do spoločnosti, pokúsiť sa nájsť si prácu, ktorá by mu poskytla okrem uspokojenia základných potrieb aj možnosť nahradiť žalobcom 1/ až 4/ súdom priznanú sumu, ktorú bude musieť splácať v splátkach buď tak, že požiada o úver (je však len nepatrná šanca, že mu úver poskytnú) alebo o splátkový kalendár žalovaného 2/. Tak vysokú sumu ako požadujú žalobcovia v 1) až v 4) rade však splácať nedokáže aj keby polovicu celej svojej mzdy (ktorá vzhľadom na jeho možnosti a schopnosti sa nebude pohybovať na vyššej úrovni ako niečo nad minimálnu mzdu) celý svoj život používal na splatenie tohto dlhu. Ak by sa mu to aj podarilo, jeho ďalším trestom by bola v tomto dôsledku nemožnosť nadobudnúť majetok, mať do konca života exekúciu, nemožnosť založiť si rodinu, mať deti a viesť ako-taký normálny život. Žalovaný v 1) rade súhlasí, že sa nedá namietať proti konštatovaniu, že hodnota usporiadaného rodinného života, resp. hodnota žiaľu, smútku a bolesti pri narušení rodinných vzťahov usmrtením blízkej osoby je nevyčísliteľná v peniazoch. Uvedené konštatovanie však automaticky neznamená, že súvisiaca výška náhrady za nemajetkovú ujmu je prakticky z hľadiska hornej hranice neobmedzená a že žalobcovia môžu prakticky požadovať akúkoľvek sumu.

3. Žalovaný 2/ k žalobe uviedol, žalobcovia v žalobe nepreukázali, že by ich bolo možné považovať za poškodených v súlade s ust. § 2 písm. g) z. č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o PZP). V nadväznosti na uvedené sa pod pojmom poškodený chápe ten, kto utrpel prevádzkou motorového vozidla škodu a má nárok na náhradu škody podľa Zákona o PZP. Podľa názoru žalovaného 2/ nie je daný nárok, ktorého priznania sa žalobcovia v tomto spore domáhajú. Žalovaná poukazuje tiež na tú skutočnosť, že nárok v zmysle žaloby, by nevznikol v priamej príčinnej súvislosti s prevádzkou MV Audi, a to s poukazom na Rozsudok

Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 32/2007 zo dňa 29.03.2007 a ďalších obdobných rozhodnutí. Keďže v prípade žalobcov by sa nejednalo o poškodených, ako to plynie z vyššie uvedeného, tak podľa názoru žalovanej logicky by nebolo možné dospieť k záveru, že by žalobcom patrilo právo uplatňovať voči žalovanej 2/ nároky v súlade s ust. § 15 ods. 1 druhá veta Zákona o PZP. V prípade, že súd bude považovať nárok žalobcov na náhradu nemajetkovej ujmy za daný, tak žalovaný 2/ z opatrnosti uvádza, že súd by mal výšku nemajetkovej ujmy uplatnenú žalobcami primerane znížiť. Žalovaný 2/ si uvedomuje, že cena ľudského života sa nedá vyčísliť v peniazoch, avšak takéto konštatovanie automaticky neznamená, že súvisiaca výška náhrady za nemajetkovú ujmu je z hľadiska hornej hranice neobmedzená. V tomto smere žalovaný 2/ poukazuje napríklad na rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESĽP“) vo veci M. A. proti Slovenskej republike. V predmetnom rozhodnutí ESĽP priznal sťažovateľke nemajetkovú ujmu v sume 25000,- eur, pričom neoprávneným zásahom do osobnostných práv sťažovateľky bolo usmrtenie jej dvoch detí. V uvedenom prípade išlo o zásah spočívajúci v absolútnom rozvrátení a deštrukcii rodinného života sťažovateľky, nakoľko došlo k súčasnému usmrteniu oboch jej maloletých detí. V porovnaní s vyššie uvedeným prípadom sa žalovaný 2/ domnieva, že v prípade žalobcov nemuselo dôjsť k úplnému rozvráteniu ich rodinného života, nemuseli stratiť zmysel života, aj keď prítomnosť sa žalobcom tak nejaví, pretože žalobcovia môžu ešte navzájom naďalej rozvíjať svoje rodinné vzťahy a byť si i navzájom oporou.

4. Potom ako žalobcovia a žalovaný na svojich prostriedkoch procesného úroku a procesnej obrany zotrvali súd nariadil v danej veci pojednávanie, na ktorom spor prejednal a vykonal dokazovanie výsluchom žalobcov 1/, 3/ a 4/, svedkov, oboznámením žaloby, podaní strán a listinných dôkazov doložených do spisu, listinami rozsudok Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 6T/49/2022-333 zo dňa 16.01.2023 a rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 23To/23/2023 zo dňa 07.06.2023, sobášny list, rodný list mal. žalobkyne 2/, rozhodnutie SP o priznaní vdovského a sirotského dôchodku, listina Centra pre rodinu Trenčín- potvrdenie zo dňa 25.09.2023, listiny označené stranou žalobcov ako časť denníka pozostalej manželky, fotokópia článku v denníku SME s dátumom 04.12.2022, výpis zo živnostenského registra, výpis z obchodného registra o obchodnej spoločnosti TOM Group, s.r.o., daňové priznanie za rok 2021 TOM Group, s.r.o., záväzná objednávka projektových prác spolu s prílohami fotografiami stavebného materiálu, rodný list F. A., výzva PZ žalobcov zo dňa 16.01.2024 pre žalovaného 2/ a žalovanému 1/ spolu s dokladmi o doručovaní, odpoveď žalovaného 2/ zo dňa 23.01.2024, rozhodnutia súdov predložené stranami sporu, potvrdenie žalovaného 1/ o platbe zo dňa 14.01.2023 na sumu 5000,- eur, potvrdenie žalovaného 1/ o platbe na sumu 10000,- eur zo dňa 19.04.2023, lekárska správa o žalovanom 1/ vystavená 09.05.2024 O. P. O., zápisnica o hlavnom pojednávaní vo veci OS BN 6T/49/2022 zo dňa 16.01.2023 č. l. 214, listiny s označením Priemerná mesačná mzda z č. l. 231-235, listina s označením vývoj priemernej mzdy a hodnota priemernej mzdy podľa rokov č.l. 236, listina vystavená spoločnosťou ČSOB poisťovňa zo dňa 18.10.2023 na č. l. 237, znalecký posudok č. 22/2022 zo súdnej pitvy nebohého F. A., konk. zo spisu OS Bánovce nad Bebravou sp.zn. BN-6T/49/2022 konk. z pripojeného vyš. spisu pod ČVS:ORP-51/VYS-BN-2022, bod IV na strane 10 a 11, odborné vyjadrenia č. 18/2022 kon. zo spisu OS Bánovce nad Bebravou sp.zn. BN-6T/49/2022, konk. z pripojeného vyš. spisu pod ČVS:ORP-51/VYS-BN-2022, bod 3 na strane 5, Uznesenie Okresného súdu Topoľčany č. k. 1D/48/2022-84 zo dňa 16.12.2022.

5. Právny zástupca žalobcov 1/ až 4/ po vykonanom dokazovaní uviedol, že vzťahy žalobcov k nebohému F. A. boli mimoriadne pozitívne a blízke, pociťujú stratu tejto osoby devastačne a rozsah útrap a bolestí, ktorú v dôsledku tejto straty prežívajú a dokonca svojho života prežívať budú je enormný. Za nosné pre rozhodnutie v tejto veci je stanovenie primeranej náhrady primeranej okolnostiam, za ktorých došlo k tomuto usmrteniu, ktoré boli jednoznačne výlučne na strane žalovaného 1/, ktorý hrubo nedbanlivo porušil pravidlá cestnej premávky, či už rýchlosť ktorú prekročil dvojnásobne a v neposlednom rade, že v takom stave opitosti viedol motorové vozidlo, takým spôsobom, že sa zrážke zo strany nebohého nedalo zabrániť, nebolo možné prežiť. Čiže v tomto smere by táto náhrada v zmysle proporcionality mala byť zohľadnená ale aj tie útrapy, ktoré tu aj zo strany svedkov boli preukázané, že sú nepochybné, manželka, jeho rodičia a mal. dcéra prežívajú a budú prežívať do konca života. Pokiaľ je argumentácia na strane žalovaného 1/, že uplatňované nároky sú neprimerane vysoké, opätovne poukazujem na vyjadrenie žalobcov k týmto vyjadreniam a aj v zápisnici o hlavnom pojednávaní v trestnom konaní, kde žalovaný 1/ v postavení obžalovaného uznal, že uplatňovaná náhrada v rozsahu 168 000,- je dôvodná, keďže teda žalobkyňa svojím nárokom bola odkázaná na občiansko-súdny proces, je primeranosť tejto náhrady predmetom tohto konania, ale má za to, že s ohľadom na jeho vtedajší bezprostredný postoj je argumentácia o nejakej enormnej výške náhrady nedôvodná. Obranu žalovaného 1/, že je táto výška pre žalovaného likvidačná, považoval za nedôvodnú. Má možnosť sa v rámci celého ekonomického života, ktorý má pred sebou aspoň pokúsiť zmierniť

utrpenie, ktoré svojím konaním spôsobil manželke, deťom a rodičom. Práve poskytnutím primeranej finančnej náhrady možno toto svedomie aspoň čiastočne zhojí a mal by v tomto smere prejaviť vôľu ním spôsobené konanie aspoň touto formou zmierniť. K argumentu, že pokiaľ bude zaviazaná k náhrade aj žalovaná 2/ táto si v dôsledku požitia alkoholu bude oprávnená regresne uplatňovať voči žalovanému 1/ čo má byť zohľadnené pri výške náhrady za tieto devastačné útrapy. Nesúhlasil s argumentáciou, vzhľadom na tento regresný nárok by mala byť znížená náhrada a nemôže to byť na ujmu žalobcov. Skutkové tvrdenie že žalovaný dal všetko čo mal, nebolo ničím doložené, nejako neboli preukazované jeho majetkové pomery, má celý produktívny vek pred sebou, môže sa dohodnúť na splátkovom kalendári vo vzťahu k poisťovni. Žalobkyňou 2/ nadobudnutý podiel 4/10 na rodinnom dome svojich starých rodičoch nijako nezmierňuje skutočnosť, že žalobkyňa 2/ je poznačená tým, že nebude môcť rozvíjať svoj emočný vzťah k svojmu otcovi a bolo preukázané, že nebohý F. A. bol príkladným otcom, tento vzťah by bol pre ňu jedným z piliérov pre jej zdravý duševný a emočný vývin. Požadovaná náhrada plne zodpovedá okolnostiam ako aj súdnej praxi keď už žalobe žalobcovia poukázali na odvolacími súdmi potvrdené rozhodnutia, ktorých nimi požadované sumy boli priznané a posúdené ako dôvodné a z ktorých teda odvodzujú aj súčasnú výšku aj keď teda hodnota života je nevyčísliteľná a niet nijakým spôsobom meradla ako sa k stanoveniu takejto náhrady odkazom na spisové značky a sumy v daných časoch úplne porovnávať a v neposlednom rade poukazujem na našu argumentáciu, že je potrebné samozrejme zohľadniť aj tieto argumenty vo vzťahu k súdnej praxi, kde poukázali na rozhodnutia s obdobnými sumami a pokiaľ protistrana poukazuje, že sa výška má z hľadiska hodnotenia porovnávať aj s predchádzajúcimi rozhodnutiami, tak aj z predložených štatistických údajov, raste priemernej mzdy, min. mzdy, inflácie, kde od roku 2014 za uplynulých 10-11 rokov hodnota priznanej náhrady v konaní na ktoré poukázal žalovaný 2/ pri strate manžela 45 000,- dosahuje ekvivalent na dnešné pomery 68 000,- eur. Navrhol žalobe v celom rozsahu vyhovieť.

6. Právna zástupkyňa žalovaného 1/ po vykonanom dokazovaní uviedla, že z hlavného pojednávania konaného dňa 16.01.2023 vyplýva, že žalovaný 1/ mal na mysli škodu uplatnenú poškodenými a nie nemajetkovú ujmu. Žiadna suma nenahradí život človeka. Na strane pozostalých, teda na strane žalobcov 1/ - 4/ je dôležité akú intenzitu mal ich vzťah s usmrteným. Bolo preukázané, že intenzita bola vysoká, že sa mali radi, ale bolo preukázané aj to, že paradoxne smrť nebohého dala celú rodinu tak dokopy, že si navzájom preukazovali podporu, sestra sa presťahovala z J., podporovali sa, dokonca teraz sa podporujú a navzájom sa utešujú aj na tomto pojednávaní. Žalobkyňa 1/ absolvovala smútkové poradenstvo 2-3 mesiace, našla tam ako uviedla nových priateľov, novú skupinu, ktorá jej pomáha, ktorá je hradená z iných prostriedkov, prostredníctvom dobrovoľníkov a prostredníctvom ktorého sa jej čo najviac snaží zmierniť ujma aj formou pobytov, vzájomných konzultácii. Žalobkyňa 1/, žalobkyňa 3/ a žalobca 4/ uviedli, že nikdy nevyhľadali pomoc psychológa, psychiatra, nepotrebovali žiadne lieky. Žalobkyňa 1/ našla novú lásku po 2 rokoch od smrti svojho manžela, s ktorou priviedla na svet ďalšiu lásku, dieťa. Ďalšou skutočnosťou, ktorú by mal súd posudzovať je existenčná závislosť pozostalých na usmrtenom. Poukazuje na vykonané dokazovanie ohľadne nadobudnutia majetku po nebohom zo strany žalobkyne 1/ a 2/, poukazujem rovnako na dávky, ktoré sú poskytované žalobkyni 1/ a 2/, ktoré boli preukázané, ako aj na výsluch žalobcov 3/ - 4 /, z ktorých vyplynulo, že neboli ekonomicky závislí na svojom synovi. Ďalšou skutočnosťou, ktorú navrhla zohľadniť v zmysle odporúčaných myšlienkových pochodov podľa konštantnej judikatúry je satisfakcia, resp. ospravedlnenie vinníka alebo jeho potrestanie. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaný 1/ uhradil nemajetkovú ujmu vo výške 15 000,- eur, išlo o všetky peniaze nasporené, ktoré mal on a jeho rodina, niekoľkokrát povedal, že chcel zomrieť namiesto nebohého, niekoľkokrát sa pokúsil o samovraždu, doposiaľ trpí úzkosťami, depresiami, musí brať lieky, je v liečbe psychiatra, navštevuje pravidelne psychologičku. Okrem toho bol potrestaný výkonom trestu odňatia slobody v rámci ktorého nemá možnosť zaobstarať ďalšie finančné prostriedky, ktoré by mohol poskytnúť žalobcom 1/ - 4/. Nie je prítomný na pojednávaní preto, lebo sa nedokáže pozrieť do očí ľudom, ktorým spôsobil tak tragickú udalosť. Táto udalosť zasiahla do jeho duševnej sféry tak závažne, že už nikdy nebude oslavovať svoje narodeniny, nakoľko na svoje narodeniny spôsobil svojím nezodpovedným konaním nešťastie inej rodine a toto mu bude každý rok výročie jeho narodenia pripomínať a bude sa mu stále odhaľovať to, ako emočne nezvládol hádku so svojou priateľkou, ktoré vyústilo za nezodpovedné sadnutie si za volant a spôsobenie tragickej udalosti. Čo sa týka majetkových pomerov, nie je možné preukázať negatívne tvrdenie, ale žalovaný 1/ niekoľkokrát uvádzal, že nemá žiaden majetok, odpykáva si trest, ktorý mu bol uložený, v dôsledku tejto nehody trpí psychickými ťažkosťami, ktoré neviem, či mu budú možné umožňovať sa zaradiť plnohodnotne do života a vzhľadom na svoje stredoškolské vzdelanie nikdy v živote nezarobí 230 000,- eur. Čo sa týka myšlienkových pochodov pri stanovení výšky nemajetkovej ujmy, ktoré sú odporúčané konštantnou judikatúrou, majetkové pomery sa posudzujú z toho dôvodu, aby výška náhrady nebola

spôsobilá privodiť ekonomickú likvidáciu vinníka. Vzhľadom na následný regres, ktorý nie je možné moderovať zo strany súdu, tento regres alebo takéto uplatnenie si škody v uvedenej výške bude mať pre neho jediný následok, a to vyhlásenie exekúcie na jeho majetok, ak bude pracovať postupne bude splácať, vzhľadom k tomu si nebude môcť vziať úver, založiť si rodinu, finančne bude zlikvidovaný do konca života. Z konštantná judikatúry na ktorú žalovaný vo vyjadrení poukazuje vyplýva spôsob ako sa obvykle rozhoduje v obdobných prípadoch, aj keď nie je možné prípady posudzovať obdobne, každý prípad má svoj vlastný príbeh a svoje vlastné ukazovatele pri vykonávaní testu proporcionality za účelom priznania náhrady. Uplatnenie náhrady v požadovanej výške bude jeho ďalším trestom nakoľko nebude môcť do konca života viesť riadny život. Žiada, aby súd v tejto súvislosti zohľadnil aj tú skutočnosť, že nebohý si rovnako sadol za volant porušujúc predpisy o cestnej premávke, keď sadol za volant v čase, keď sa v jeho tele nachádzala látka po požití marihuany. Uvedené nebolo možné do dôsledku prešetriť, nakoľko žalovaný 1/ uznal svoju vinu v celom rozsahu. Tým zabránil ďalšiemu dokazovaniu v trestnom konaní a všetko v záujme toho, aby si čo najrýchlejšie začal odpykávať trest, ktorý mu právom patril. Rovnako poukazuje, že v čase smrti nebohého mala mal. žalobkyňa 2/ tri mesiace, mal. dieťa vo veku troch mesiacov si ešte nedokáže vytvoriť taký vzťah k rodičom a je na ostatných pozostalých rodičoch aby ho vychovávali takým spôsobom aby tú ujmu nevnímalo ako utrpenie. Zotrvala na zamietnutí návrhu a priznaní nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

7. Právny zástupca žalovaného 1// po vykonanom dokazovaní zotrval, že žaloba voči žalovanému 2/ nie je dôvodná, a to s prihliadnutím na argumentáciu ohľadne neexistencie aktívnej legitimácie žalobcov. Z dôvodu, že ich nie je možné považovať za poškodených v zmysle zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom zákonnom poistení. Uplatnená výška nemajetkovej ujmy zo strany všetkých štyroch žalobcov je neprimerane vysoká, pričom odkazuje ním uvádzané súdne rozhodnutia. Je ťažké ak sa vôbec dá vyčísliť hodnota ľudského života, preto to žiadny právny predpis SR neupravuje, Občiansky zákonník hovorí iba o tom, že zadosťučinenie musí byť primerané. V zmysle nemajetkovej ujmy, aj v tomto prípade, vie ju len zmierniť, žiadna peňažná čiastka vysoká alebo nízka, nebude nikdy dostačujúcim ekvivalentom prostriedku ochrany osobnosti, v tomto alebo obdobných prípadoch. S prihliadnutím na hodnotiace kritéria ako je blízkosť vzťahu, rodinné väzby, hmotná závislosť ale aj rozhodovacia prax SR v obdobných prípadoch nemajetkovej ujmy a na vykonané dokazovanie, navrhol v prípade ak žalobu voči žalovanému nezamietne, tak aby primerane znížil nemajetkovú ujmu, ktorú prizná žalobcom a rozhodol o trovách konania.

8. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav.

9. Z výsluchu žalobkyne 1/ na pojednávaní vyplynulo, že nebohý F. A., jej manžel bol ten najzodpovednejší človek, ich vzťah bol veľmi intenzívny, po roku a pol chodenia sa zobrali, v novembri sa im narodilo dieťa, bývali u mojich rodičov, išli si stavať dom. F. na ten dom zháňal materiál asi rok, veľmi sa na to tešil. neviem si predstaviť, že by si našla lepšieho muža ako si našla, zodpovednejšieho, staral sa nielen o ňu ale o celú rodinu, všetko vedel zariadiť, nemusela pri ňom robiť nič. Po jeho smrti bola veľmi rada, že bola doma na materskej, lebo by sa nedokázala a stretávať s ľuďmi. O F. smrti sa dozvedela tak, že ho išla hľadať na cestu, lebo volal jeho kamarát, že mu nedvíha telefón, keď ho videla prikrytého na ceste, zrútil sa jej celý svet. F. v tom čase rozbiehal firmu na prerábku bytových jadier, dosť sa mu začalo dariť, stále mu vyzváňal telefón, vedel si ľudí získať, lebo vedel o čom rozpráva. Vedel zarobiť peniaze. Po jeho smrti zostala bývať v detskej izbe, ktorú neskôr prerobila aj na detskú izbu pre E.. Po tom, čo mala stavy, že roztrhala všetky naše svadobné pohľadnice, mi rodičia jej vyhľadali odbornú pomoc, povedali, že to potrebuje. Začala chodiť do F. do Centa rodiny, kde sa rozprávala so smútkovou terapeutkou, chodila tam každý týždeň, najskôr ju vozili, bála sa šoférovať, bála sa, že ju niekto zabije. Bolo to len rozprávanie, terapeutka jej kládla rôzne otázky aby sa zamýšľala, odporúčala jej písať, moja najväčšia terapia bola to, že mohla o F. rozprávať. Začala písať na internet, lebo sa jej ľudia pýtali, no nevedela odpovedať. Chcela rozprávať o jeho výnimočnosti, aký bol jedinečný človek a chcela rozprávať o smútku ako ľudia nevedia reagovať, povedia veci ktoré vás veľmi zrania typu, ešte si mladá, ešte si niekoho nájdeš, to prebolí. Nebola schopná chodiť ani na úrady, kde musela vypisovať kolónky, že je vdova, nedokázala sa s tým vyrovnať, stále sa s tým nedokáže vyrovnať. Je to ťažké, keď mladá rodina s perspektívou, keď zostane matka úplne sama na dieťa. Medzi prvé E. slová patrilo slovo tata, lebo o ňom stále doma rozprávajú. Chodila stále na cintorín, bolo to možno aj 6 hodín, len tam sedela, spravila mu pomník len z trávy, nech nesedí na betóne ale na tráve. E. prvé kroky boli na cintoríne a ťažká je každá oslava bez neho, lebo sa chcú tešiť ale nevedia sa tešiť, lebo nám strašne chýba, stále mi chýba. F. si veľmi potrpel na rodinné vzťahy a mal veľmi rád jej rodinu. Pri takýchto udalostiach býva, že to rodinu rozvráti ale ich to ešte väčšmi spojilo, stretávame sa a pomáhame si, stretávame sa stále. Po F. smrti sa nám prehodnotili hodnoty, prehodnotil sa im celý život, ocino ktorý pracoval v K. a v D., zostal s nami, mamina zostala doma pol roka, lebo sa nedokázala stretávať s ľuďmi,

sestra bývala v J., tiež sa vrátila domov. Ďalšia sestra sa snažila otehotnieť, aby mohla zostať doma s celou rodinou. F. sa strašne tešil na deti, od dvoch týždňov chodenia jej povedal, že by chcel deti, bol si ňou istý, chcel štyri deti, E. miloval. Keď prišla z pôrodnice, hneď kúpal, bez toho aby mu niečo povedala, vedel sa hneď starať. S maminou stále telefonoval, veľa razy po tme sekal drevo s čelovkou na dvore lebo povedal, že to chce ešte zaniesť rodičom. Veľa vecí mal na pláne, čo sa týka prerábky ich domu. Chodili tam veľmi často. Pres 10 dňami sa jej narodilo ďalšie dieťa. Má nového partnera, ale nie je to človek ktorého hľadala na internete, je to najlepší kamarát F.. Zblížili sa cez leto minulý rok, zblížil ich F., často sa stretávali na cintoríne, sedávali tam po nociach. Nemajú zatiaľ žiadne plány, pozná celú rodinu, pozná aj jej svokrovcov, F. ho mal veľmi rád, o F. sa rozprávajú každý boží deň. Prvá návšteva z pôrodnice pred 5 dňami bola na cintorín za F., kde sme mu išli ukázať bábätko a poďakovať sa mu. Plánuje si s týmto mužom spoločnú budúcnosť, je rada že tu je, má aj veľmi rád E.. Nepodporuje žalobkyňu 1/ finančne, nemajú spoločné financie, keď niečo potrebuje kúpiť maličkej, samozrejme kúpi, alebo keď idú na výlet. Nechce peniaze pre svoje nové dieťa, chce peniaze pre E., E. prišla o otca. Žalobkyňa udržiava dobrý vzťah s rodičmi nebohého, s jeho krstnými rodičmi, aj s jeho bratom, s celou jeho rodinou a aj s jeho kamarátmi. Po jeho smrti chcela stretávať iba s jeho rodinou a s jej rodinou, takto sa o ňom ešte niečo nové dozvie. Robia F. aj oslavu na jeho narodeniny, stretne sa celá rodina, urobí mu tortu, sviečky a plačú, že tam nie je. Nebohý F. mal jedného brata, stretáva sa aj s ním, ale nie tak často, býva v K., má syna ktorý bude mať 2,5 roka. Sestrin syn bude mať dva roky v máji, sestra s manželom a so synom bývajú tiež v C. u rodičov ale oni sa budú sťahovať, lebo si prerábajú dom. Žalobkyňa má pomoc zo strany manželovej rodiny. Smútková terapeutka je osobou vysokoškolsky vzdelaná, odkázala ju na Kolobeh života, je to organizácia, ktorá sa zaoberá po strate človeka, pracujú tam aj dobrovoľníci, organizujú festivaly kde sa rozpráva o smrti, ľudia tam rozprávajú svoje príbehy, našla si tam zopár kamarátiek, prežívajú to spolu, píšu si. Neužívala žiadne lieky, kojila ale ani potom nechcela užívať lieky. Smútkové poradenstvo trvalo dva alebo tri mesiace, potom nevyhľadala psychiatra alebo psychológa.

10. Z výpovedí žalobcov 3/ a 4/ rodičov nebohého F. A. na pojednávaní vyplynulo, že F. pred M. ani nemal nejakú vážnu známosť, bratovi, povedal že je to tá pravá, veľmi ju ľúbil aj ona jeho. Keď bol v K., radil sa žalobkyňou aký snubný prsteň kúpiť, svadbu si zorganizovali, bolo to krásne. E. mal veľmi rád, hral sa s ňou, kúpal, prebalil, nemal problém chytiť to malé telíčko, veľmi sa tešil, chcel mať deti. Ukazoval žalobkyni 4/ projekt v počítači, hovoril, že bude v Guinessovej knihe, za to, ako ho rýchlo postaví. Syn spravil taxislužbu asi v roku 2015/2016, robili tam všetci traja, synovia a žalobca 3/, potom išiel do J. robiť na električku alebo to mohlo byť aj predtým, druhý syn robil kuchára v J. a žalobca 3/ zostal sám robiť taxislužbu. Syn F. odišiel do K., na aute robil tisíce km, nikdy sa nestalo nič. Do K. chodil niekedy aj 2,5 mesiaca, potom bol aj 10 dní doma, záleží do akého závodu išiel. Medzitým sa zoznámili s M. a po ukončení toho K. prišiel naspäť na Q., rozhodol sa, že si založí stavebnú firmu, aj sa tak stalo. Keď sa syn F. oženil, nežiadali syna a nevestu, aby išiel bývať k nim, čakali bábätko, dostali do daru pozemok, išli stavať, riešili už stavbu. Po smrti syna žalobkyni 1/ navrhovali aby išla bývať k nim. Zostalo im po F. prázdne miesto v srdci. Zostala im po ňom jeho manželka a vnučka, je často u nich, podobá sa na F., je veselá, M. ju dobre vychováva. Vie o tatinovi, M. jej o ňom rozpráva, pozná ho z fotiek, pozerajú si videá. Na dovolenky žalobcovia 3/ a 4/ s deťmi chodili, len keď boli deti malé, keď boli staršie už s nechceli chodiť, každý mal svoje. Syn im chýba. Stratili syna ale našli dcéru, s M. si veľmi dobre rozumejú, jej druhé dieťa bude ako ich vnúča. Majú ešte jedného syna, je starší, má svoju rodinu, má jedného syna. Stretávame sa dva krát do mesiaca, aj si telefonujú.

11. Z výpovede svedkyne H. M. L., ktorá je sestrou žalobkyne 1/ vyplýva, že jej a všetkým nebohý F. A. strašne chýba, bol na jej deti dobrý, bol milujúci manžel pre moju sestru, pomáhal všetkým, bol zručný, šikovný. Je to pre nich veľká strata, nehovoriac, že E. prišla o tak úžasného otca, bol dokonalý otec, nemal čas ju ani poznať. on sa tak s láskou o ňu staral, mal veľa kamarátov, bol veľmi priateľsky, vždy každému išiel pomôcť, ako aj v ten deň, aj jej manželovi veľmi pomáhal, rozumeli si svoju, mali sme takú „idylku“ mali sme pekné vzťahy. To je všetko, čo chcem uviesť. Keď sa to stalo, presťahovali sa domov z J., aby bývali všetci spolu, E. mala tri mesiace, M. sa nevládala ani o ňu starať, pomáhali, bolo to hrozné obdobie, tie deti vyrastali na cintoríne, nechodili prechádzať na ihrisko, kočíkovali na cintoríne, trpli spolu so sestrou, bude trpieť večne lebo to bola jej pravá láska. S rodičmi nebohého F. boli v kontakte od riešenia pohrebu, oni sú úžasní starí rodičia, stále sú v kontakte, oni sa starajú príkladne o E., veľmi ju ľúbia, F. bol skvelý syn, chýba im aj na dvore čo sa týka chlapskej pomoci, nehovoriac o tej citovej stránke. Keď navštevujú cintorín, neobídu ich, prídu do C.. Považuje svedkyňa za nespravodlivé, že takéto niečo sa stane takýmto super ľuďom, bol zodpovedný, nikdy by nesadol za volant opitý, bol pracovitý.

12. Z výpovede svedkyne M. E., ktorá je sestrou žalobkyne 1/ vyplýva že nebohý F. A. nebol iba švagor, bol ako brat, asi aj tým, že všetci žili v jednom dome, bol veľmi dobrý, obetavý. M. stále býva v detskej

izbe. F. si vždy skladal navliečky do písmená T, M. asi rok a pol neoprala návliečky, všetci nosia F. veci. M. bola na vrakovisku, zobrala si z tadiaľ jeho bundu a má ju v skrini. S F. stále žijú, E. sa stále češe jeho hrebeňom, stále o ňom hovoria. Keď bola malinká, nevedela kto je jej tata, ukazovali jej fotky, bozkávala ich. Manžela sa pýtala, či môže byť jej tata. M. chodila každý týždeň do F. k psychologičke a ona sa jej starala o malú, všetci sa jej snažili pomáhať. Nebohý F. A. bol tak strašne dobrý človek, týždeň pred svadbou robil sprchový kút, založil si svadobný denník, strašne sa tešil na svadbu, svedkyňa ich nepočula sa pohádať, iba kvôli fotografovi, inak nikdy. Vždy svedkyni dal darček, musel každému niečo dať, keď niekto niečo mal. Svedkyňa mu napr. nezapálila sviečku na cintoríne, nedokáže to, chodia tam za ním, polievajú mu len trávu. Noro je to jeho najlepší priateľ.

13. Z výpovede svedka M. H., ktorý je otcom žalobkyne 1/ súd zistil, že dcéra následkom usmrtenia jej manžela F. A., prežíva ťažké chvíle, dcéra za posledné roky strávila na cintoríne viac času ako doma, vnučka jej vychovávaná na cintoríne, nakoľko nemá pomník ale trávu, celé leto tam trávi. A on ako otec a dedo sa na to musím pozerať, čo mu trhá srdce.

14. V konaní nebolo medzi stranami sporné, že nebohý F. A. nar. XX.XX.XXXX, zomrel dňa XX.X.XXXX v dôsledku zranení, ktoré utrpel pri dopravnej nehode s motorovým vozidlom, ktoré ako vodič viedol žalovaný 1/. Nie je sporné, že nebohý F. A. bol od 10.07.2021 manželom žalobkyne 1/ a otcom žalobkyne 2/ nar.XX.XX.XXXX a bol synom žalobcov 3/ a 4/, ktorý s nimi už nežil v spoločnej domácnosti. Za nesporné súd považuje tiež, že žalovaný 2/ bol v rozhodnom čase zmluvným poisťovateľom zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ktorým bola nehoda spôsobená. Nebohý mal v tele prítomnú látku THC. Žalobkyňa 1/ v dôsledku úmrtia manžela dňa 4.4.2022 vyhľadala smútkové poradenstvo, žalovaný 1/ od 03/2022 do 04/2023 navštevoval psychologickú ambulanciu, navštevoval po 12.3.2022 ambulanciu psychiatra. Žalobkyňa 1/ je poberateľkou vdovského a sirotského dôchodku na žalobkyňu 2/. F. A. má brata. Žalovaný 1/ žalobkyni 1/ dňa 14.01. 2023 uhradil 5000,-eur a dňa 19.4.2023 10000,- eur. F. A. mal jedného staršieho brata R..

15. Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 6T/49/2022-333 zo dňa 16.1.2023 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 23To/23/2023-366 zo dňa 7.6.2023, bol žalovaný 1/ uznaný vinným zo spáchania prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 4 Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 12.03.2022 žalovaný 1/ v obci J. K. J., časť H. I. viedol po predchádzajúcom požití alkoholu osobné motorové vozidlo zn. AUDI A4 rýchlosťou najmenej 120 km/h, pričom v uvedenom úseku je maximálna dovolená rýchlosť 70 km/h a plne sa nevenoval vedeniu vozidla, nesledoval situáciu v cestnej premávke, nejazdil vo svojom jazdnom pruhu, neprispôsobil rýchlosť jazdy svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla, stavu a povahe vozovky a prešiel s vedeným vozidlom v mierne pravotočivej zákrute do protismernej časti vozovky, kde v opačnom smere viedol osobné motorové vozidlo F. A., došlo k zrážke, v dôsledku ktorej zrážky F. A. utrpel traumaticko-hemoragický šok pre poranenia viacerých životne dôležitých orgánov a anatomických systémov, ktoré boli nezlučiteľné so životom a na mieste nehody im podľahol, pričom žalovaný 1/ dychovú skúšku na prítomnosť alkoholu vykonal bezprostredne po nehode dňa 12.03.2022 o 08:22 hod. s pozitívnym výsledkom 0,77 mg/l alkoholu v dychu a opakovanú dychovú skúšku dňa 12.03.2022 o 08:43 hod. s pozitívnym výsledkom 0,64 mg/l alkoholu v dychu, čím porušil ustanovenia § 4 odsek 1 písmeno c), odsek 2 písmeno d), § 9 odsek 1 a § 16 odsek 1, odsek 5 zákona č. 8/2009 Z.z., o cestnej premávke v znení neskorších predpisov, pričom nejde o doslovné znenie skutkovej vety uvedenej v rozsudku, ale o uvedenie rozhodujúcich skutkových okolností. Dňa 16.1.2023 žalovaný 1/ na hlavnom pojednávaní vyhlásil vinu, ospravedlnil sa všetkým pozostalým.

16. V konaní bolo nesporné, že k osobnému motorovému vozidlu zn. AUDI A4 Avant, ev. č.: J. ku dňu dopravnej nehody bolo uzavreté so žalovaným 2/ ako poisťovateľom povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou predmetného motorového vozidla.

17. Súdni znalci H. N. S., O., H. P. J. v znaleckom posudku č. 22/2022 (zo súdnej pitvy neb. F. A., nar. XX.X.XXXX), ktorý bol vypracovaný na účely uvedeného trestného konania a ktorý je súčasťou vyšetrovacieho spisu ČVS: ORP-51/VYS-BN-2022, konštatovali (na st. 10,11), že po vykonaní taxikologických vyšetrení v organizme poškodeného F. A. bola zistená pozitivita na kanabinoidné látky, jednalo sa o THC v hodnote 4ng/ml a THC-COOH v hodnote 73 ng/ml. Výška ich koncentrácie poukazuje, nato, že neb. F. A. v čase rádovo hodín pred vedením osobného motorového vozidla požil zakázanú psychotropnú látku, no z nízkej koncentrácie detekovaných látok vyplýva, že v čase vedenia osobného motorového vozidla už ňou nebol ovplyvnený a jej účinok sa priamo nepodieľaj na ovplyvnení schopnosti viesť osobné motorové vozidlo.

18. Znalec ad hoc z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie toxikológia MUDr. RNDr. Jeja Čajdová, PhD. v odbornom vyjadrení č. 18/2022), ktorý bol vypracovaný na účely uvedeného trestného konania a ktorý je súčasťou vyšetrovacieho spisu ČVS: ORP-51/VYS-BN-2022, konštatoval (na st. 5) , že

postupmi bola v krvnej vzorke neb. F. A. nar. XX.X.XXXX dokázaná prítomnosť látky yaradenje do skupiny psychotropných látok v zmysle zákona č. č. 139/1998 Z.z., a to THC.
19. Z odôvodnenia Rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 6T/49/2022-333 zo dňa 16.1.2023 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 23To/23/2023-366 zo dňa 7.6.2023 vyplýva, že žalovaný 1/ bol priestupkovo riešený za priestupok jeden krát dňa 10.02.2021 pre priestupok na úseku cestnej premávky, pre prekročenie rýchlosti, za ktorý priestupok bol postihnutý pokutou 10 eur a že nebol doteraz súdne trestaný. Podrobuje sa liečeniu zameranému na liečenie závislosti na užívaní alkoholických nápojov v Centre duševného zdravia u H. G. a taktiež sa podrobuje psychologickému poradenstvu u O. P. O.. Zo správy o probácii vyplýva, že obžalovaný od 07.07.2022 pracuje na základe živnostenského oprávnenia vo firme SPPP Bánovce nad Bebravou – práca na vysokozdvižnom vozíku. Taktiež z odôvodnenia tohto rozsudku súd zistil, že hoci obžalovaný výšku škody uznáva, túto chce podľa svojich možností a schopností poškodenej uhradiť, poškodenú súd odkázal s celým uplatneným nárokom na civilný proces, nakoľko podľa názoru súdu je pre správne ustálenie výšky škody, o ktorej výške má súd t.č. dôvodné pochybnosti, potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré presahuje rámec trestného konania.
20. Zo zápisnice na hlavnom pojednávaní dňa 16.1.2023 vyplýva, že žalovaný 1/ v postavení obžalovaného na otázku aký je jeho postoj ku škode uviedol, že sa bude snažiť nahradiť škodu v čo najväčšom množstve a rozsahu, ktorý uznáva. Z obsahu zápisnice vyplýva, že sa chce ospravedlniť celej rodine a pozostalým aj všetkým ktorý spôsobil ujmu, mrzí ho to, nedokáže sa na nich pozrieť, hanbí sa za to čo spravil.
21. Z výpovede žalobkyne 1/, listiny žalobkyňou označenej ako časť z denníka pozostalej manželky a Z potvrdenia Centra pre rodinu Trenčín vyplýva, že žalobkyňa 1/ v čase od 4.4.2022 vyhľadala smútkové poradenstvo, ktoré trvalo 2 až 3 mesiace, kedy jej smútková poradkyňa poradila aby si písala denník. Z potvrdenia tiež vyplýva, že smútková poradkyňa sa jej snažila byť nápomocná v akceptácii straty, v sedeniach ju podporovala k vyjadreniu a prežívaniu emócii a následne ventilácii, pomohla identifikovať ich význam, adekvátne ich nasmerovať, pomôcť žiť bez manžela, podporovať jej schopnosť žiť ďalej s podporou záverečného uvedomenia si, že smútenie je dlhodobý proces, neočakávaná udalosť ako smrť manžela prináša do života nový aspekt, učiť sa rozvíjať zmysluplný život bez zosnulého, v čom bola podporovaná a sprevádzaná.
22. Z daňového priznania za rok 2021 a z výpisu z Obchodného registra vedeného Okresným súdom Trenčín vyplynulo, že nebohý bol od 03.02.2020 vedený ako spoločník a zároveň konateľ spoločnosti TOM Group s.r.o. a následne odo dňa 17.1.2023 je vedená ako spoločníčka a konateľka uvedenej spoločnosti žalobkyňa 1/ a v roku 2021 spoločnosti TOM Group s.r.o. vykazovala výnosy z hospodárskej činnosti 29214,05 eur a náklady z hospodárskej činnosti 31063,31 eur.
23. V lekárskej správe O. P. O. zo dňa 09.04.2024 vyplýva, že žalovaný 1/ vyhľadal jej ambulanciu, počas sedení opakovane vyjadroval pocit priam debaklovej situácie, nezvládal psychicky uniesť okolnosti a všetko okolo toho súvisiace, hroziace suicidálne myslenie, uviedol užívanie antidepresív, prejavy emočnej nestability, sociálno-fobické prejavy.

24. Z rozhodnutia Okresného súdu Topoľčany, prostredníctvom súdneho komisára JUDr. Gabriela Palugovej č.k. 1D/48/2024-84 zo dňa 6.12.2022 v dedičskej veci po poručiteľovi F. A. zomr. XX.X.XXXX vyplýva, že došlo v tejto veci k schváleniu dohody o vypriadaní dedičstva, pričom bola určená všeobecná hodnota majetku poručiteľa 105525,13 eur, výška dlhov 24273,15 eur, čistá hodnota dedičstva 81251,98 eur, pričom je zrejmé, že žalobkyňa 1/ z majetku poručiteľa nadobudla majetok v hodnote 13525,13 eur a žalobkyňa 2/ majetok v hodnote 92000,- eur.
25. Podľa § 11 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 12.03.2022 (ďalej aj len „Občiansky zákonník“) fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

26. Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.
27. Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.
28. Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

29. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.
30. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu 01.09.2016 (ďalej aj len "zákon č. 381/2001 Z. z.“) poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.
31. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z. poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení, b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci, c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie, d) ušlého zisku.
32. Podľa § 4 ods. 4 zákona č. 381/2001 Z. z. poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.
33. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.
34. Podľa § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.
35. Podľa § 149 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

36. Podľa § 151 ods. 1 C.s.p. skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.
37. Podľa § 193 C.s.p. súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.
38. Právo na súkromie v rôznych poňatiach môže zahŕňať tak ochranu rodinného života, súkromie obydlia, listové tajomstvo, ako aj ochranu cti, povesť človeka, či ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním údajov o osobe. Rešpektovanie súkromného života musí tiež obsahovať do určitej miery právo zakladať a rozvíjať vzťahy s ostatnými ľuďmi. Podstatou rodinného života je oprávnenie fyzickej osoby utvárať, udržiavať a rozvíjať vzťahy medzi členmi rodiny založené na silných citových väzbách.
39. Ak medzi fyzickými osobami existujú sociálne, morálne, citové a kultúrne vzťahy vytvorené v rámci ich súkromného a rodinného života, môže porušením práva na život jednej z nich dôjsť k nedovolenému zásahu do práva na súkromie druhej z týchto osôb. Takýmto protiprávnym zásahom tretej osoby do práva na súkromie, resp. práva rodinný život môže byť ďalšiemu účastníkovi vzťahu spôsobená taká ujma, ktorá mu čiastočne alebo úplne bráni naplno napĺňať jeho citové potreby, t.j. nemajetková ujma postihujúca inú ako majetkovú sféru osobnosti, sféru osobnostnú, ku ktorej nepochybne patrí aj citová (emocionálna) ujma. Ak dôjde k smrti jedného z členov rodinného vzťahu, pozostalá osoba môže utrpieť citovú ujmu vo forme šoku, smútku zo straty blízkej osoby a takisto aj spoločenstva (vzťahu) s blízkou osobou. (porovnaj Uznesenie NS SR sp.zn. 5Cdo 265/2009 zo dňa 17.02.2011.)
40. Osobnosť, ktorá je chránená prostredníctvom všeobecného osobnostného práva, v prípade, ak došlo k zásahu do tohto práva, má možnosť využiť právne prostriedky ochrany osobnosti, ktoré sú exemplifikatívne uvedené v ustanovení § 13 Občianskeho zákonníka. Zásah do emocionálnej sféry fyzickej osoby, spôsobený protiprávny konaním tretej osoby, následkom ktorého je úmrtie blízkej osoby,

zakladá právo domáhať sa ochrany osobnosti podľa ustanovení Občianskeho zákonníka o ochrane osobnosti. Realizácia tejto ochrany je vo výlučnom záujme osôb, ktoré sú v takom úzkom vzťahu k postihnutej fyzickej osobe, že ochrana integrity jeho osobnosti aj po jeho smrti (tzv. postmortálna ochrana) je ich osobným záujmom; ide o najbližších príbuzných, a to manžela a deti, a ak ich niet, o rodičov. (porovnaj Uznesenie NS SR sp.zn. 5Cdo 265/2009 zo dňa 17.02.2011.)
41. V prejednávanom spore podľa súdu všetkým žalobcom svedčí aktívna vecná legitimácia, keďže každému z týchto žalobcov nepochybne svedčí existencia kvalifikovaného (príbuzenského) vzťahu s nebohým, keďže právo na súkromie a v rámci neho právo na rozvoj rodinných väzieb je jedným zo základných osobnostných práv fyzickej osoby v zmysle ust. § 11 Občianskeho zákonníka. Je teda nespochybniteľné, že každá z nich prišla o možnosť naplno napĺňať svoje citové potreby stratou nebohého ako manžela, ako otca alebo ako syna a že utrpela citovú ujmu vo forme šoku, smútku zo straty takejto jej blízkej osoby, ktorá ujma má charakter nemajetkovej ujmy a zakladá jej tak nárok na jej náhradu, ktorej sa dožaduje v tomto sporovom konaní.
42. Pasívna vecná legitimácia v danom prípade svedčí obom žalovaným. V prípade žalovaného 1/ preto, nakoľko tento sa dopustil protiprávneho konania, ktoré je toho času osvedčené už právoplatným rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. BN-6T/49/2022-333 zo dňa 16.1.2023, ktorého následkom bolo to, že nebohý F. A. utrpel zranenia nezlučiteľné so životom, v dôsledku ktorých zomrel, čím zanikol rodinnoprávny vzťah medzi ním a žalobcami. Pasívna legitimácia žalovaného 2/ zase vyplýva z § 4 ods. 2 písm. a) v spojení s § 15 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovými vozidlami a nadväzne na to v spojení s platnou súdnou judikatúrou vyšších súdnych autorít , a to predovšetkým s poukazom na rozsudok Súdneho dvora vo veci Haasová C-22/12, na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6MCdo 1/2016 zo dňa 31.07.2017 zverejnený pod číslom R 61/2018 v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 8/2018, ktorý je aj súladný s právnym názorom vysloveným Ústavným súdom SR v jeho uznesení sp.zn. I.ÚS 474/2016 z 17.08.2016. Na označené rozhodnutia Súdneho dvora, ústavného súdu ako aj najvyššieho súdu nadviazali ďalšie rozhodnutia najvyššieho súdu, a to sp. zn. 2 Cdo 33/2017, 2 Cdo 41/2018, 6 Cdo 143/2017, 6 Cdo 206/2017, 6 Cdo 80/2018, 8 Cdo 6/2018 a 8 Cdo 177/2018, 2 Cdo 235/2018 takže v súlade s judikátom najvyššieho súdu R 71/2018 definujúceho pojem „ustálená rozhodovacia prax dovolacieho súdu“ je otázka pasívnej vecnej legitimácie žalovaného 2/ jednoznačne vyriešená.
43. Pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu, ktorej sa žalobcovia domáhajú svojou žalobou, táto by mala vyjadrovať najmä náhradu za utrpené pocity frustrácie, šoku, stresu, smútku, straty zo spoločenstva s milovanou osobou, a podobne. K vzniku nemajetkovej ujmy na osobnosti fyzickej osoby môže dôjsť vzhľadom na odlišnú povahu jednotlivých hodnôt osobnosti tvoriacich ich fyzickú a morálnu jednotu rôznym spôsobom.
44. Aj k vzniku občianskoprávnej zodpovednosti spôsobenej zásahom do osobnosti fyzickej osoby však musia byť splnené zákonné predpoklady, pričom týmto predpokladmi sú: 1. existencia zásahu, ktorý je objektívne spôsobilý vyvolať nemajetkovú ujmu a ktorý spočíva v porušení alebo v ohrození osobnosti fyzickej osoby v jej fyzickej a morálnej integrite, 2. musí ísť o zásah neoprávnený, teda musí ísť o porušenie právnej povinnosti resp. protiprávny úkon spočívajúci v konaní tretej osoby zodpovednej za narušenie osobnostných práv žalobcov a 3. musí byť daná príčinná súvislosť medzi oboma uvedenými predpokladmi, teda medzi ujmou a protiprávnym konaním. (porovnaj Občiansky zákonník I, § 1-450, Komentár, Praha : C.H.Beck, 2015 , str. 83, ale aj napr. Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo 265/2009 zo dňa 17.02.2011).
45. Protiprávnosť úkonu spočíva v porušení právnej povinnosti, t.j. úkon je v rozpore s objektívnym právom. Porušením právnej povinnosti má zákon na mysli objektívne vzniknutý rozpor medzi tým, ako fyzická (právnická) osoba skutočne konala (prípadne opomenula konať) a tým, ako konať mala, aby splnila povinnosti jej uložené právnym predpisom alebo inou právnou normou. (porovnaj Občiansky zákonník . 1. Veľký komentár , Bratislava : Eurokódex 2011, str. 1042).
46. Vzhľadom na citované ust. § 193 C.s.p, je preto zrejmé, že súd v tomto konaní je viazaný rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou (toho času Okresný súd Prievidza) č.k. BN-6T/49/2022-333 zo dňa 16.1.2023 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 23To/23/2023 zo dňa 07.06.2023, a na ich základe je teda viazaný tým, že žalovaný 1/ sa dopustil protiprávneho konania, a síce prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2, písm. a), odsek 4 Trestného zákona s použitím § 138 písm. h) Trestného zákona, a to na tom skutkovom základe ako vyplýva z tohto rozsudku. Skúmanie tohto protiprávneho konania žalovaného 1/ zo strany súdu v tomto prebiehajúcom sporovom konaní nebolo možné a jeho prípadne posúdenie inak než to učinil trestný súd ani neprichádza v úvahu. Je

teda možné konštatovať, že prvý predpoklad zodpovednosti za škodu (za nemajetkovú ujmu) a síce protiprávne konanie žalovaného 1/ v tomto konaní bol preukázaný.
47. Ďalším zo zákonných predpokladov vzniku občianskoprávnej zodpovednosti spôsobenej zásahom do osobnosti fyzickej osoby je existencia zásahu, ktorý je objektívne spôsobilý vyvolať nemajetkovú ujmu a ktorý spočíva v porušení alebo v ohrození osobnosti fyzickej osoby v jej fyzickej a morálnej integrite. Tento zásah má pritom vyvolať závažnú ujmu. Za závažnú ujmu je treba považovať ujmu, ktorú fyzická osoba vzhľadom na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, intenzitu zásahu, jeho trvanie alebo dopad a dôsledky, považuje za ujmu značnú. Pritom však nie sú rozhodujúce jej subjektívne pocity, ale objektívne hľadisko, teda to, či by predmetnú ujmu takto v danom mieste a čase (v tej istej situácii, prípadne spoločenskom postavení a podobne) vnímala aj každá iná fyzická osoba. To že úmrtie nebohého, ktorý bol manželom žalobkyne 1/, otcom žalobkyne 2/ a synom žalobcov v 3. a 4. rade, predstavuje z objektívneho hľadiska závažnú ujmu na súkromnom živote týchto osôb je podľa súdu nepochybné. Z objektívneho hľadiska možno konštatovať, že v prípade usmrtenia blízkej osoby dochádza vždy k zásahu do práva na súkromie. Žalobcovia preto, podľa názoru súdu, nemali z hľadiska posudzovania danosti základu nároku povinnosť osobitne existenciu vzájomných citových väzieb medzi nimi a nebohým preukazovať.
48. Rovnako tak bola preukázaná aj príčinná súvislosť medzi oboma uvedenými predpokladmi, teda medzi vyššie uvedenou ujmou a protiprávnym konaním, keďže to vyplynulo priamo z právoplatného odsudzujúceho rozsudku súdu sp.zn. BN-6T/49/2022 zo dňa 16.1.2023.
49. Fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva. Vychádzajúc z citovaného ustanovenia § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka, určenie výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch súdom neustanovuje zákon žiadne medze. Pre určenie tejto výšky náhrady nemajetkovej ujmy však § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka zakotvuje taxatívne dve kritéria: závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy (čím závažnejšia je čo do svojej intenzity i svojho trvania, tým vyššia by mala byť aj čiastka peňažného zadosťučinenia) a ďalej veľmi široko chápané okolnosti, za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo (pričom vždy musia byť zisťované okolnosti nielen na strane pôvodcu zásahu, ale aj na strane postihnutej osoby, konkrétne, napríklad, aký je podiel samotnej postihnutej osoby na priebehu činnosti pôvodcu vyusťujúcej do neoprávneného zásahu). Druhé kritérium (okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo), je stanovené zámerne veľmi všeobecne tým, že by malo byť uplatnené vo vzťahu ako k postihnutej fyzickej osobe, tak k osobe, ktorá neoprávnený zásah spôsobila (napr. či išlo na strane pôvodcu neoprávneného zásahu len o určitú ľahkú nedbanlivosť alebo naopak o úmysel). Tým je sledovaný cieľ, aby pri určení konkrétnej výšky peňažného zadosťučinenia bolo možné v rámci voľnej úvahy súdu, ktorá práve na tomto mieste dostáva veľký priestor, a v súlade s princípom spravodlivosti pružne prihliadnuť na najrôznejšie momenty, za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo. Súd musí pritom však vychádzať vždy z čo najúplnejšieho skutkového stavu a opierať sa o preskúmateľné konkrétne hľadiská. Maximálna čiastka peňažného zadosťučinenia, ktorú môže súd priznať je ohraničená výškou požadovaného peňažného zadosťučinenia, ktorá musí byť zrejmá zo žalobného návrhu. Samotná závažnosť ujmy vzniknutej v dôsledku neoprávneného zásahu do práva na ochranu osobnosti nie je jediným a výlučným kritériom pre určenie výšky nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pri určení tejto výšky súd musí prihliadnuť aj na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Tieto okolnosti môžu byť významné tak u osoby postihnutej, ako aj u osoby, ktorá neoprávnený zásah spôsobila. (R 29/2001, resp. Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. apríla 1998, sp.zn.1Cdo 89/1997).
50. K otázke prípadného poskytnutia inej satisfakcie ako náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch súd uvádza, že žalobcom bola poskytnutá satisfakcia aj tým, že žalovaný 1/ bol postihnutý v trestnom konaní, odňatím slobody a na hlavnom pojednávaní prejavil úprimnú ľútosť a sa pozostalým ospravedlnil. Vzhľadom na závažnosť zásahu do osobnostných práv žalobcov je však takáto satisfakcia, klasifikovaná ako morálna satisfakcia, nepostačujúca, keď odstránenie následkov zásahu a obnovenie pôvodného stavu je z dôvodu fatálnosti následkov nemožné.
51. Pokiaľ ide o samotnú výšku náhrady za túto nemajetkovú ujmu, tu súd vykonaním dokazovaním a následným hodnotením jednotlivých dôkazov dospel k týmto záverom.

52. V danom prípade bol žalovaný 1/ uznaný za vinného z prečinu usmrtenia F. A. podľa § 149 ods. 1, ods. 2, písm. a), odsek 4 Trestného zákona s použitím § 138 písm. h) Trestného zákona, keď ako vodič spôsobil z nedbanlivosti dopravnú nehodu, následkom ktorej manžel žalobkyne 1/, otec žalobkyne 2/a tiež syn žalobcov 3/ a 4/ zahynul a tým bola preukázaná zodpovednosť žalovaného 1/ za neoprávnený zásah do práv na ochranu osobnosti žalobcov. Uvedená zodpovednosť žalovaného 1/ je objektívnou zodpovednosťou, t.j. zodpovednosťou bez ohľadu na zavinenie. Z hľadiska posudzovania

závažnosti vzniknutej ujmy súd vzal na zreteľ príbuzenský vzťah žalobcov ako najbližších rodinných príslušníkov nebohého, u ktorých bola prítomnosť najintenzívnejších interpersonálnych väzieb na výsostne emocionálnom základe vykonaným dokazovaním nespochybniteľná. Aj keď nepopierateľne pri určení výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorú výšku určuje súd podľa závažnosti ujmy a podľa okolností, za ktorých k porušeniu práva došlo, je správanie samej dotknutej osoby-nebohého pri neoprávnenom zásahu právne významné (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. októbra 2010 sp. zn. 1 Cdo 77/2009). V prejednávanom prípade skutočnosť, že nebohý v čase nehody mal prítomnosť THC v nízkej hladine, súd nepovažoval za skutočnosť, ktorá by mala mať zásadný vplyv na posúdenie samotnej výšky nemajetkovej ujmy, nakoľko ako vyplynulo záverov znaleckých posudkov vyhotovených v uvedenom trestnom konaní jedinou príčinou predmetnej dopravnej nehody bola nesprávna technika jazdy žalovaného 1/ a z nízkej koncentrácie detekovaných látok vyplýva, že v čase vedenia osobného motorového vozidla už ňou nebol F. A. ovplyvnený a jej účinok sa priamo nepodieľaj na ovplyvnení schopnosti viesť osobné motorové vozidlo.
53. Na druhej strane súd nemôže neprihliadnuť ani na tie okolnosti, že u žalovaného 1/ išlo o zavinenie nedbanlivostné, kedy bol žalovaný 1/ pod vplyvom alkoholických nápojov, ktorá skutočnosť vylučuje jeho spôsobilosť viesť motorové vozidlo, túto činnosť vykonával, počas vedenia motorového vozidla sa dostatočne nevenoval vedeniu motorového vozidla, neprispôsobil rýchlosť vozidla svojim aktuálnym schopnostiam, stavu a povahe vozovky, nerešpektoval dopravné predpisy a svojim motorovým vozidlom vošiel do jazdného pruhu protiidúceho motorového vozidla, s týmto sa zrazil a tak usmrtil manžela žalobkyne1/, otca žalobkyne 2/ a syna žalobcov 3/ a 4/.
54. Hoci aktuálna súdna prax i právna teória považujú za náležité občianskoprávne sankcie za zásah do osobnosti fyzickej osoby (spočívajúci napr. aj v usmrtení blízkej osoby pri dopravnej nehode), priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, zatiaľ neboli dostatočne jasne ustálené ani (aspoň) základné medze, v rámci ktorých by sa mala pohybovať výška tejto peňažnej náhrady. Z publikovaných a následne spracovaných súdnych rozhodnutí (Šorl. R.: Náhrada nemajetkovej ujmy (bolestné za smútok) pozostalého príbuzného. Stav a východiská. Bulletin slovenskej advokácie 9/2017, s. 12 - 14), ako aj rozhodnutí, na ktoré v rámci procesného útoku a procesnej obrany upriamili pozornosť obe strany konania, bolo zistené, že nielen z týchto, ale ani z ostatných súdnych rozhodnutí nemožno vyvodiť žiaden objektivizovateľný trend toho, aká by mala byť výška náhrady nemajetkovej ujmy, keďže prirodzene ide o vec, ktorej podstata nie je transparentná a ktorá vychádza z dlho morálne a právne odmietaného názoru, že smútok z úmrtia príbuzného možno vyjadriť v peniazoch. A preto sa súd zisťoval či sa najvyššie súdne autority vo svojej rozhodovacej činnosti doteraz vyjadrili k náhradám za útrapy, smútok z úmrtia príbuzného.
55. Súd v tejto súvislosti uvádza, že Krajský súd Žilina vo svojom rozsudku sp.zn. 7Co/578/2014 zo dňa 09.09.2015 za základ svojich úvah vzal verdikt Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej „ESĽP“) v prípade Kontrová proti Slovenskej republike. V predmetnom rozhodnutí ESĽP priznal sťažovateľke nemajetkovú ujmu v sume 25000,- eur pričom neoprávneným zásahom do osobnostných práv matky bolo zasiahnuté usmrtením jej oboch maloletých detí (vo veku 5 a 1 rok). Uvedený krajský súd zvolil dotknuté rozhodnutie za východisko aj z toho titulu, že v kategóriách nemajetkovej ujmy v rodinných, emocionálnych vzťahoch je prakticky nedosiahnuteľné bližšie vymedzenie všeobecnejších kritérií. Takmer každá (aj maximálne) racionálna a logická úvaha totiž môže byť interpretovaná rozlične, možno až protichodne, resp. opačne. Napríklad nedá sa nič namietať proti konštatovaniu, že hodnota usporiadaného rodinného života, resp. hodnota žiaľu, smútku a bolesti pri narušení rodinných vzťahov úmrtím/usmrtením blízkej osoby je nevyčísliteľná v peniazoch. Uvedené konštatovanie však automaticky neznamená, že súvisiaca výška náhrady za nemajetkovú ujmu je prakticky z hľadiska hornej hranice neobmedzená. Rovnako možno z daného konštatovania dedukovať, že nevyčísliteľnosť vedie k záveru o „nulovom“ základnom východisku. (porovnaj rozsudok Krajského súdu Žilina sp.zn. 7Co/578/2014 zo dňa 09.09.2015). Uvedený krajský súd neskôr toto rozhodnutie ESĽP ako určujúce kritérium pre stanovovanie výšky nemajetkovej ujmy aplikoval aj v ďalších svojich rozhodnutiach napr. rozsudok sp.zn. 7Co/61/2018 zo dňa 23.05.2018, pričom sa objavuje aj v rozhodnutiach iných (odvolacích) súdov, napr. rozsudok Krajského súdu Trnava sp.zn. 24Co/479/2012 zo dňa 13.11.2013.
56. Podľa článku 2 ods. 2 Základných princípov C.s.p., právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo. Zároveň podľa článku 3 ods. 1 Základných princípov C.s.p., Každé ustanovenie tohto zákona je a ktorých spočíva tento zákon, s medzinárodnoprávnymi záväzkami Slovenskej republiky, ktoré majú prednosť pred zákonom,

judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie, a to s trvalým zreteľom na hodnoty, ktoré sú nimi chránené.
57. V oblasti explikovaných ako „najvyššie súdne autority“ je potrebné článok 2 vykladať vo funkčnej jednote s článkom 3. V tomto zmysle je jednoznačné, že za najvyššie súdne autority možno sémanticky dosadiť okrem iného aj Európsky súd pre ľudské práva. (porovnaj Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha:C.H.Beck, 2016, str. 32). Z tohto pohľadu je preto možné uvedený rozsudok ESĽP vo veci Kontrová proti Slovenskej republike zo dňa 31.05.2007 považovať za rozhodnutie najvyššej súdnej autority, z ktorého je možné vychádzať pri určovaní výšky primeranej náhrady nemajetkovej ujmy pre pozostalých v dôsledku usmrtenia ich blízkeho rodinného príslušníka. Uvedeným rozhodnutím ESĽP bola priznaná v roku 2007 nemajetková ujma vo výške 25000,- eur za smrť dvoch maloletých deti, kedy k uvedenej tragédii došlo ešte v decembri 2002. Išlo pritom o zásah spočívajúci v absolútnom rozvrátení a deštrukcii rodinného života, nakoľko došlo k súčasnému usmrteniu oboch (jediných) detí. Použitím hraničného zjednodušenia možno konštatovať, že vo vzťahu k jednému dieťaťu by sa jednalo o čiastku 12500,- eur. Podľa v tom čase platného a účinného zákona č. 90/1996 Z.z. o minimálnej mzde v spojení s nariadením vlády č. 514/2002 Z.z., ktorým sa ustanovuje výška minimálnej mzdy bola výška minimálnej mzdy pre rok 2002 stanovená sumou vtedajších 5570 Sk za mesiac, čo v prepočte na menu EURO príslušným konverzným kurzom (t.j. 1,--EURO = 30,126 SK), predstavovalo sumu 184,89 EUR. To znamená , že priznaná vyššie uvedená suma nemajetkovej ujmy za smrť predstavovala 67,60 násobok sumy minimálnej mzdy platnej v čase, kedy došlo k zásahu do rodinného života poškodenej, teda v roku 2002 (k tragédii došlo v decembri 2002). Súd tento prepočet na násobok minimálnej mzdy zvolil aj z toho dôvodu, že minimálna mzda je určujúcim kritériom pre výpočet náhrady nemajetkovej ujmy pre pozostalých aj na základe zákona č. 274/2017 Z.z., o obetiach trestných činov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného od 01.01.2018 (ďalej len ako „ zák č. 274/2017 Z.z.“).V tejto súvislosti dáva do pozornosti aj tú skutočnosť, že aj v čase, kedy vyššie uvádzané súdy na stanovovanie výšky náhrady nemajetkovej ujmy vychádzali zo spomínaného rozhodnutia ESĽP, bol platný a účinný zákon č. 215/2006 Z.z. o odškodňovaní osôb poškodených násilnými trestnými činmi, napriek tomu však tieto súdy z tohto zákona nevychádzali.
58. V čase spáchania prečinu usmrtenia, vo vzťahu ku ktorému sa rozhoduje o nároku na nemajetkovú ujmu v tomto sporom konaní, teda v roku 2022 (k dopravnej nehode došlo 12.03.2022) bola výška minimálnej mzdy v hrubom podľa Nariadenia vlády č. 278/2017 Z.z., ktorým sa ustanovuje suma minimálnej mzdy na rok 2022, stanovená na sumu 646,- eur mesačne. Pri zohľadnení 67,6 násobku vyplývajúceho z rozsudku ESĽP vo veci Kontrová proti Slovenskej republike, by teda výška priznanej sumy nemajetkovej ujmy mala predstavovať sumu v číselnom vyjadrení 43669,60 eur.
59. Ide o sumu, v premietnutí na danú konkrétnu situáciu posudzovanú ESĽP ktorá sa týkala usmrtenia maloletých detí veľmi nízkeho veku (1 a 5 rokov), ku ktorému došlo v dôsledku úmyselného trestného činu, kedy došlo k pretrhnutiu najintenzívnejšieho rodinného vzťahu, a síce vzťahu matky k maloletému dieťaťu úplne odkázanému na ňu, pričom týmto atakom dotyčná matka teda prišla, prakticky o celý svoj rodinný život. Súd preto sa snažil porovnávať tieto aspekty so situáciou v danom sporovom prípade. Pri rozhodnutí o výške náhrady nemajetkovej ujmy pre každého zo žalobcov vzal do úvahy skutočnosť, že žalobcovia a nebohý mali medzi sebou vytvorené silné rodinné väzby. Ale v prípade žalobcov 3/ a 4/ jeho strata je zmiernená tým, že žalobcovia 3/ a 4/ v čase smrti nebohého nežili s týmto v spoločnej domácnosti a nebolo preukázané, že by s ním v tejto žili dlhší čas pred jeho smrťou, dlhodobo sa nebohý pracovne zdržiaval v zahraničí, po uzatvorení manželstva žil s rodičmi svoje manželky (žalobkyňa 1/) a žalobcovia 3/ a 4/ svojho syna, nebohého nežiadali aby po uzatvorení manželstva so žalobkyňou 1/ žil s nimi. Pokiaľ ide o žalobkyňu 1/ je zase potrebné podotknúť, že mala určite najintenzívnejší vzťah s nebohým a to práve v čase smrti manžela ich manželský vzťah, z ktorého sa im 3 mesiace pre nehodou narodila maloletá žalobkyňa 2/.
60. I keď smrť nebohého bola zaiste výrazným zásahom do rodinného spoločenstva žalobcov ako najbližších pokrvných príbuzných nebohého, v ich vzájomnom vzťahu v konečnom dôsledku nenastala situácia, že by v dôsledku tragickej smrti nebohého každý z týchto žalobcov zostal úplne sám. Sami vo svojich výpovediach vypovedali o zomknutosti rodiny o ich vzájomnej podpore. V konaní nebolo preukázané, že smrť nebohého mala výrazne nepriaznivé následky na zdravotný stav žalobcov, títo nevyhľadali odbornú pomoc psychológa, či psychiatra a neboli hospitalizovaní, nebrali lieky. Súdu sa žalobcovia 3/ a 4/, rodičia nebohého prezentovali ako silné osobnosti, ktoré takúto pomoc nepotrebovali. V prípade žalobkyne 1/ táto síce poukazovala na to, že sa jej takejto pomoci dostalo zo strany smútkovej poradkyne, ktorú navštevovala cca 3 mesiace, na doporučenie ktorej si svoj smútok, žiaľ hnev a ostatné emócie vyjadrovala prostredníctvom denníka, i zo strany priateľa svojho nebohého manžela, s ktorým sa často zhovárala o svojom manželovi, s ktorým sa neskôr aj zblížili, toho času tvoria pár a je medzi nimi

vzťah, z ktorého sa im v roku 2025 narodilo dieťa, čo preukazuje že odborná pomoc zo strany psychológa alebo psychiatra nebola pre žalobkyňu 1/ nevyhnutná a potrebná. Medzi žalobkyňou 1/ a zosnulým manželom bol dobrý manželský vzťah založený na vzájomnej náklonnosti, láske, spoločnom vedení rodinného života, spoločnej budúcnosti bez zásadných morálnych a kultúrnych rozdielov v hodnotách, prioritách a životných zásadách, bez konfliktov. Zosnulý manžel žalobkyne 1/ zastával rolu živiteľa a prirodzenej autority v rodine, staral sa o mal. žalobkyňu 2/ od je narodenia, trávil s ňou čas, a tak aby si od je narodenia budoval vzájomný vzťah rodič, otec –dieťa, ktorý si žalobkyňa 2/ už vzájomne nebude môcť budovať. Pokiaľ sa jedná o odkázanosť žalobcov 3/ a 4/ na opateru od nebohého zomrelého syna, súd sa stotožnil s názorom žalovaných, že uvádzaná očakávanosť, že sa práve nebohý o nich postará je irelevantná, nakoľko takúto povinnosti majú všetky deti, teda ich starší syn, pretože nemá taký vek, ktorý by mu v tom bránil a žalobcovia 3/ a 4/ nie sú ešte v takom veku, že by boli na pomoc detí odkázaní, obidvaja sú stále pracovne činní.

61. Za takto vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že nie je namieste poskytnutie nemajetkovej ujmy žalobkyniam 1/ a 2/ vo výške tak, ako to požadujú, nakoľko nebol preukázaný mimoriadne masívny zásah do ich osobnostných práv, neboli preukázané mimoriadne zvýšené nepriaznivé následky smrti nebohého na žalobkyne, a preto za primeranú v prípade žalobkýň 1/ a 2/ považuje sumu 45000,- eur (v prípade žalobkyne 1/ s prihliadnutím na okolnosť, že suma 10000,- eur jej už žalovaným 1/ bola uhradená), prihliadajúc na zásady a princípy priznanej sumy nemajetkovej ujmy vyplývajúceho z rozsudku ESĽP vo veci A. proti Slovenskej republike.

62. V prípade žiadanej náhrady nemajetkovej ujmy súd vzal na zreteľ, že na rozdiel od prípadu, o ktorom rozhodoval ESĽP vo veci A. proti Slovenskej republike a kde obeťami boli maloleté deti, v danom sporovom prípade nebohý bol dospelý a preto v prípade žalobcov 3/ a 4/ ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za stratu plnoletého, osamostatneného syna bez potreby (odkázanosti) na jeho starostlivosť určil sumu 5000,- eur. Z ich výsluchu mal súd za preukázané, že neboli v hmotnej závislosti na zomrelom synovi. Žalobcovia 3/ a 4/ si náklady a výdavky na ich život znášali samostatne, mimo finančnej výpomoci od nebohého, pomoc, ktorú im nebohý syn počas života poskytoval spočívala väčšinou vo fyzickej pomoci s prácami v domácnosti.

63. Súd zároveň prihliadal aj na skutočnosť, že žalovaný 1/ viedol pred predmetnou dopravnou nehodou riadny život, pričom tragická nehoda zasiahla aj do jeho života, bol nútený vyhľadať odbornú pomoc. Zároveň však pri určení tejto výšky nemajetkovej ujmy pri každom prihliadol aj na okolnosti, za ktorých k dopravnej nehode prišlo. Predovšetkým, tak ako už vyššie uviedol, jedinou príčinou predmetnej dopravnej nehody bola nesprávna technika jazdy žalovaného 1/. Žalovaný 1/ sa uvedeného skutku dopustil z nedbanlivosti, a nejednalo sa teda o úmyselný trestný čin (na rozdiel rozsudku ESĽP vo veci A. proti Slovenskej republike), bolo však preukázané, že uvedený čin spáchal v stave kedy bol pod vplyvom alkoholických nápojov, ktorá skutočnosť vylučuje jeho spôsobilosť viesť motorové vozidlo, túto činnosť vykonával, počas vedenia motorového vozidla sa dostatočne nevenoval vedeniu motorového vozidla, neprispôsobil rýchlosť vozidla svojim aktuálnym schopnostiam, stavu a povahe vozovky, nerešpektoval dopravné predpisy a svojim motorovým vozidlom vošiel do jazdného pruhu protiidúceho motorového vozidla, s týmto sa zrazil.

64. Aj keď v prípade žalobkýň 1/ a 2/ súd pri určovaní výšky náhrady poukázal na ich odkázanosti od neboho manžela a otca, obom žalobkyniam priznal sumu v rovnakej výške a to aj napriek, že žalobkyňa 2/ je maloletou osobou, ktorej možnosti vzhľadom na jej vek si zabezpečiť v najbližšej dobe príjem sú toho času obmedzené, prihliadal však na výsledky dedičského konania, v ktorom mal. žalobkyňa 2/ nadobudla majetok, ktorý síce pokrýva dlhy po svojom nebohom otcovi ale žalobkyňa 2/ disponuje i majetkom (dedičstvom), ktorý by prípadne mohla použiť na pokrytie svojich opodstatnených potrieb.

65. Takto súdom určená výška náhrady spĺňa aj požiadavku proporcionality zásahu vzniknutej ujmy v osobnostných právach žalobcov. Výšku náhrady nemajetkovej ujmy súd na základe vyššie uvedených hľadísk po zohľadnení všetkých okolností prípadu považuje za adekvátnu. Primárne súd pri voľnej úvahe vychádzal z individuálnych okolností prípadu a stretu práv žalujúcej a žalovanej strany, keďže priznané finančné plnenie by nemalo mať pre žalovanú stranu likvidačný charakter. Výška náhrady nemajetkovej ujmy zosobňuje hodnotu práva nemateriálnej povahy, týkajúceho sa osobnej integrity človeka, vrátane ľudskej dôstojnosti. Uvedenú voľnú úvahu je potrebné vnímať práve v kontexte ekvivalencie finančného plnenia vo vzťahu k aktuálnym cenovým reláciám. Spravodlivá voľná úvaha je výsledkom spravodlivého riešenia kolízie práv strán sporu tak, aby žalobcovia priznanú požadovanú náhradu mohli oprávnene vnímať ako zadosťučinenie. Nie je však uvedenou úvahou, v rámci ktorej sa zníži uplatnená náhrada pod adekvátnu výšku náhrady nemajetkovej ujmy, predstavujúcu dôstojné a zadosť učiňujúce odškodnenie.

66. Medzi všeobecné právne zásady, ktoré sa v európskej právnej kultúre bezo zvyšku uplatňujú patri i zásada, princíp proporcionality a že porušením pravidla proporcionality môže tiež dôjsť k

zásahu do ústavou garantovaných práv a to práva na súdnu ochranu. Vzhľadom na uvedené súd korigoval žalobcami uplatnenú výšku a určil uplatnenú náhradu nemajetkovej ujmy v súlade s princípom proporcionality. Bolo potrebné prihliadať na skutočnosť, že došlo ku kumulovaniu nárokov viacerých najbližších príbuzných, so zachovaním princípu primeranosti. V prevyšujúcej časti bola preto žaloba žalobcov zamietnutá. Taktiež súd nepovažoval za rozhodné pri určovaní výšky náhrady nemajetkovej ujmy v súlade s princípom proporcionality zohľadňovať stanovisko, postoj žalovaného 1/ v trestnom konaní, pretože v tomto trestnom konaní po vypočutí žalovaného 1/ nadobudol súd dôvodné pochybnosti o výške škody a prezentoval potrebu vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré presahovalo rámec trestného konania a poškodenú odkázal na civilný proces. Náhrada nemajetkovej ujmy ešte nižšou sumou by prichádzala do úvahy pri zohľadnení kvalifikovaného spoluzavinenia poškodeného, k čomu nedošlo, ako aj v prípade inej intenzity a rozsahu zásahu do práv na ochranu osobnosti žalobcov, pri zohľadnení okolnostiach osobitného zreteľa (ktorú inú intenzitu súd však vykonaným dokazovaním nezistil). Súd taktiež dospel k názoru, že priznaná náhrada nemajetkovej ujmy vo vzťahu k žalovaným nemá likvidačný charakter a napĺňa princíp proporcionality ako súčasť práva na súdnu ochranu. Nestotožnil sa s obranou žalovaného 1/ že uloženie náhrady nemajetkovej ujmy žalobcom (žalovaný žiadal žalobu žalobcov v celom rozsahu zamietnuť) by bolo pre žalovaného 1/ likvidačné resp. že by išlo fakticky o ďalší trest. Je zrejmé, že žalovaný 1/ je v produktívnom veku, preukázateľne bez vyživovacích povinností a už počas trestného konania, kedy už nedisponoval oprávnením viesť motorové vozidlá, už navštevoval psychologickú a psychiatrickú ambulanciu sa vzhľadom na svoje možnosti a pri súčasnom vykonávaní probačného dohľadu sa zapojil do pracovného procesu, čím mal súd preukázané že i v prípade vykonania trestu odňatia slobody je u žalovaného 1/ predpoklad že sa riadne zamestná, a to i skôr, ak by bude vyhovené jeho žiadosti o upustenie zvyšku trestu odňatia slobody, čím by sa žalovanému 1/ naskytla i možnosť svoju povinnosť v súdom určenej výške si splniť napr. formou poskytnutia úveru. Na záver súd konštatuje, že samotnú výšku žalobcami uplatneného nároku súd posudzoval aj so zreteľom na skutočnosť, že náhrada nemajetkovej ujmy nemá mať z ekonomického hľadiska pre žalovaného 1/ likvidačné následky a skutočnosť, že v prípade, ak bude náhrada vyplatená žalobcom práve žalovaným 2/ a tento si bude prípadne následne náhradu regresne vymáhať od žalovaného1/, nie je pri posudzovaní výšky náhrady nemajetkovej ujmy pre súd rozhodná.

67. Súd teda v konečnom dôsledku žalobe žalobcov 1/ až 4/ čiastočne vyhovel a zaviazal žalovaného 1/ a žalovaného 2/ k povinnosti zaplatiť žalobkyni 1/ sumu 35000,- eur, žalobkyni 2/ sumu 45000,- eur, a žalobcom 3/ a 4/ každému z nich sumu 5000,- eur s tým, že plnením jedného z nich zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhého žalovaného. Vo zvyšnej časti súd žalobu žalobcov 1/ až 4/ ako nedôvodnú zamietol.

68. Podľa § 232 ods. 3 C.s.p. lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Súd uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť zaplatiť žalobcom náhradu nemajetkovej ujmy v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku s ohľadom na výšku uloženej povinnosti.

69. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

70. Podľa § 262 ods. 1 a 2 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

71. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. podľa pomeru úspechu strán sporu. Žalobcovia 1/ až 4/ boli plne procesne úspešní, nakoľko mali úspech čo do základu uplatneného nároku a súčasne výška priznaného plnenia závisela výlučne od úvahy súdu, ktorú žalobcovia nemohli nijako predvídať. Preto majú žalobcovia 1/ až 4/ voči neúspešným žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. Súd zároveň poukazuje na § 10 ods. 8 zákona č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Na základe uvedeného súd zaviazal žalovaných 1/ a 2/ k povinnosti nahradiť žalobcom 1/ až 4/ trovy konania v celom rozsahu s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu poskytnutého plnenia povinnosť druhého žalovaného. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku m o ž n o podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia tohto rozsudku na Okresnom súde Prievidza. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.
Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil. Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie.

V Bánovciach nad Bebravou, dňa 7. mája 2025

JUDr. Monika Sitáriková
sudkyňa

Kanc.: opíš a doruč na VvR resp. do 3 dní

PZ žalobcov 1/ - 4/
PZ žalovaného 1/

PZ žalovaného 2/
Kal. na právoplatnosť

V BnB, 07.05.2025